

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

www.diogen.weebly.com

Year III - Issue Broj 27

Novembar/November 2012

**Featuring artist:
Eleanor-Leonne Bennett,
United Kingdom**

**DIOGEN pro culture magazine ...
a month for DIOGEN artist ...
and you ...**

SABAHUDIN HADŽIĆ, gl.i odg urednik (od osnivanja, septembra 2009.g.);
 Sarajevo, Bosna i Hercegovina
 Editor in chief (since establishment, September 2009)

Info: <http://sabihadzi.weebly.com/>

Samira Begman, Zamjenik gl.i odg.urednika KULTURA KREATIVA, Ciriš,
 Švicarska (od 01.09.2010.g.)- Deputy editor in chief CREATIVE CULTURE,
 Zurich, Switzerland (as of 01.09.2010)

Info: <http://samirabegman.weebly.com>

Durđa Vukelić Rožić, Zamjenik urednika za haiku (*predstavljanje, analiza, info*), *Ivančić Grad, Hrvatska*

as of 1.3.2012. Deputy editor for
 Haiku (presentation, analyses,
 info)

Info: <http://diogenplus.weebly.com/djurdja-vukelic-rozic.html>

Tatjana Debeljački, Zamjenik gl. i odg. urednika za intervjuje i saradnju sa
 magazinima/časopisima, Užice, Srbija

Deputy Editor in chief for
 interviews and
 cooperation with
 magazines, Uzice,
 Serbia

Od 1.09.2010.

Info: <http://tatjana-debeljacki.blogspot.com>

Grafički dizajn / Graphic design
 Od / As of 15.9.2012.
 DTP- InDesign ARS Studio
 Sarajevo & Bugojno

Goran Vrhunc, Zamjenik gl.i odg.urednika (*MLADOST ŽIVJETI TRAŽI- DIOGEN BUDUĆNOST*); od 01.09.2010.g., Sarajevo, Bosna i Hercegovina

Deputy editor in chief (Youth is
 seeking for life- DIOGEN OF
 THE FUTURE)..as of 01.09.2010

Info:
http://www.diogenis.0fees.net/autori.authors.goran.vrhunc_files/autori.authors.goran.vrhunc.htm

On the cover page
 Eleanor-Leonne Bennett
 "Dropbox 2"

Remark: DIOGEN pro culture magazine has received a permission on 26.9.2012. from Eleanor's mother for publishing her photo-art opuses in DIOGEN pro art magazine November issue 2012.

Džejlana Šutković, Zamjenik urednika za saradnju/kooperaciju, Sarajevo,
 Bosna i Hercegovina

Info: <http://diogen.weebly.com/duh-vremena--spirit-of-time.html>

as of 1.3.2012. Deputy editor for
 cooperation

Copyright © 2012 DIOGEN pro cultura magazine & Einhorn Verlag S. Begman, Küsnacht, Schweiz
 Design: Sabi / Autors & Sabahudin Hadžalić. Design LOGO magazine - Stevo Basara.

All Rights Reserved. Publisher: Einhorn Verlag S. Begman, 8700 Küsnacht, Schweiz
 WWW: <http://einhornwisse.weebly.com/>

Contact Editorial board E-mail: sabihadzi@gmail.com; WWW: <http://sabihadzi.weebly.com/>
 Narudžbe/Order: alternativanuova@gmail.com

Pošta/Mail: Freelance Editor in chief Sabahudin Hadžalić, Grbavička 32, 71000 Sarajevo i/ili Dr. Wagner 18/II,
 70230 Bugojno, Bosna i Hercegovina

ONLINE EDITION....ONLINE EDICIJA

Diogen pro art
 Verfügbarkeit Zugänglich im
 Internet
 Schlüsseltitel Diogen pro art
 magazine
 Titel Diogen pro
 art magazine [Elektronische
 Ressource]
 Verlag Küsnacht : Einhorn
 Verlag, S. Begman, 2010-
 Aktuelle Erscheinung
 Monatl.
 Zählung No. 1 (Okt. 2010)-
 Anmerkung Titel von Website
 (gesehen am 01.10.2012)
 Anmerkung Beschreibung
 und URL werden nicht
 aktualisiert
ISSN 2296-0910
 URI <http://diogen.weebly.com/>

Anarhična jednostavnost

Zbog čega su najsloženije stvari unutar svoje suštine itekako jednostavne?

Zašto uvijek pokušavamo iskomplicirati vrijednost umjetničkog viđenja?

Kako odgovoriti na pitanje o metodološkom objedinjavanju željenog i realnog?

Odgovori na gore navedena pitanja se nalaze u umjetničkim vizijama mlade Eleanor-Leonne Bennett. Ona, unutar svojih šesnaest godina ima toliko jednostavnosti sa svojim 21 gramom duhovnog otiska da njena složenost prezentacije prelazi istovjetnu težinu kao da dolazi sa Jupitera. Drugačije bi je gledali tada, uvjeren sam. No, govoreći o takozvanom fenomenu „indigo“ mladosti ne možemo a ne navesti da je pred nama zreli lik u otjelovljenju mladosti u potrazi za smisлом.

Smisalom činjenja, postojanja i rada. Ona ga je pronašla u žestini otiska sa blagim otklonom od svakodnevnice prodirući duboko u samu suštinu problema. Problema? Da, našeg zajedničkog, jednostavnim jezikom rečeno kazano, „problema bježanja od stvarnosti“. Ona, snagom akcije svoje kamere ne kreira novu stvarnost već, zaustavivši vlastitu misao, kreira reakciju iskonski, suštinski unutar realiteta opstojnosti. Ne samo svoje. Već i prirode, ali i osobnosti civilizacije čiji je dio.

Eleanor-Leonne Bennet, čije foto-art otiske donosimo uz dozvolu njenih roditelja i jeste kontaktirala redakciju za objavu svojih vizija u našem magazinu. No, uvjereni smo, da bi i je i sami tražili da smo mogli gledati. No, sljepoća je izlijječena sada. I nismo se dvoumili, jer pred nama nije samo najnagrađivaniji autor u foto-art umjetnosti u svijetu 2011/2012.g., već čovjek.

Sa anarhičnom jednostavnošću.

Riječ urednika

Gl. i odg. urednik
Sabahudin Hadžialić
novembar/studeni 2012.

Anarchic simplicity

Why are the most complex things very simple within its essence?

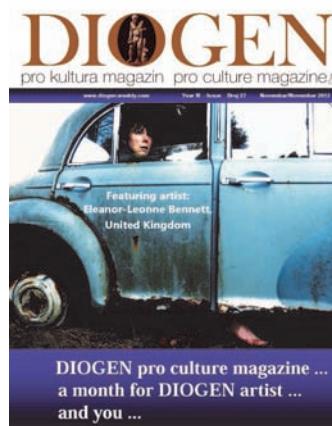
Why do we always try to complicate the value of artistic vision?

How to answer the question of the methodological unification of desired and real?

Answers to these questions are found in the artistic vision of the young Eleanor-Leonne Bennett. She, within her sixteen years has so much simplicity with its 21 grams of spiritual impression that her complexity of the presentation exceeds the equivalent weight as if she comes from Jupiter. In different way we would have looked then at her, I'm sure. But, speaking about so-called phenomenon of "indigo" youth, we can not avoid to indicate that we have in front of us a mature character in the embodiment of youth in search for the meaning.

Through sense of doing, being and work. She found that in the fury of the fingerprint with a slight deflection from everyday life by penetrating deep into the very essence of the issue. Issue? Yes, through our common language, simply put, "the problem of escapism." She, by the power of action of her camera does not create a new reality, but, pausing her own thought, creates a true reaction, essentially within the realm of existence. Not just her own. But also the nature and personality of civilization of which she is the part.

Eleanor-Leonne Bennet, whose photo-art prints we bring the permission of her parents, contacted Editorial board for publishing her visions in our magazine. But we are convinced that we would seek for her if we were able to see. But, blindness is cured now. And we did not think twice, because in front of us is not only the most awarded author in photo-art in the World in 2011/2012.g., but a human..

With anarchic simplicity.

Editor's word

Editor in chief
Sabahudin Hadžialić
November 2012.

address hyhyh 082j

address hyhyh hy

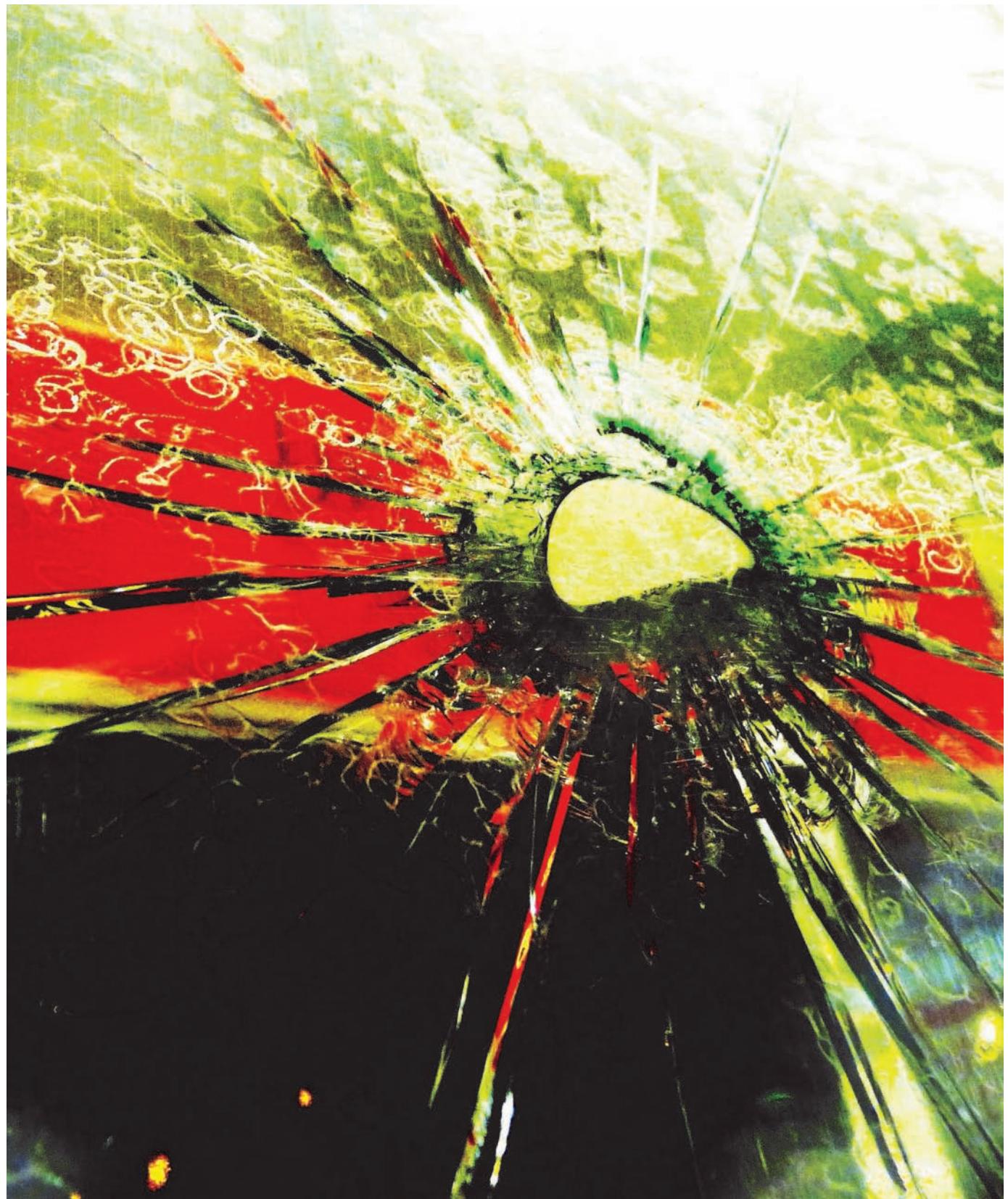
alan memorial

alan memorial 2

Atarah Ben Tovim

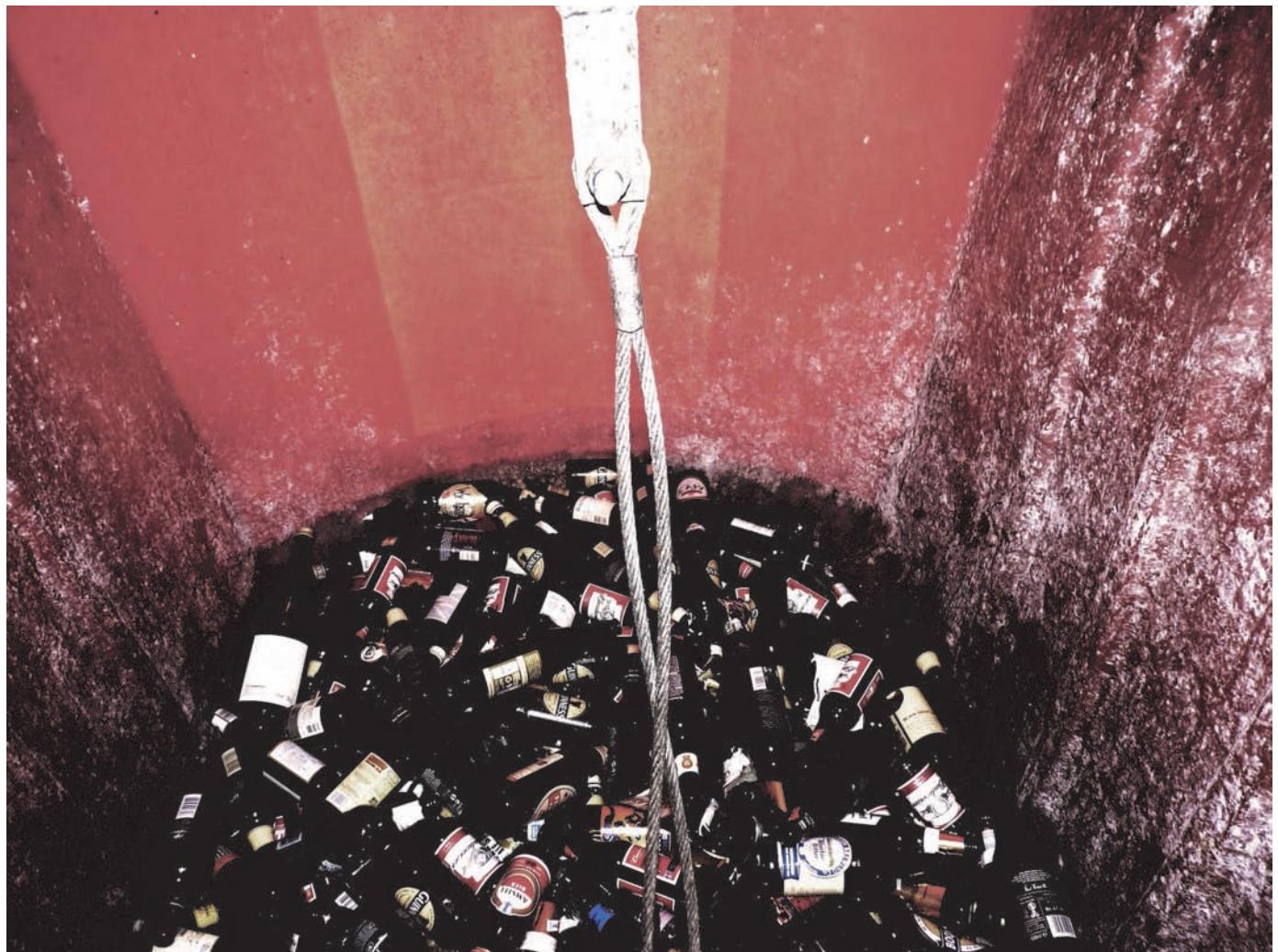
broken 0122

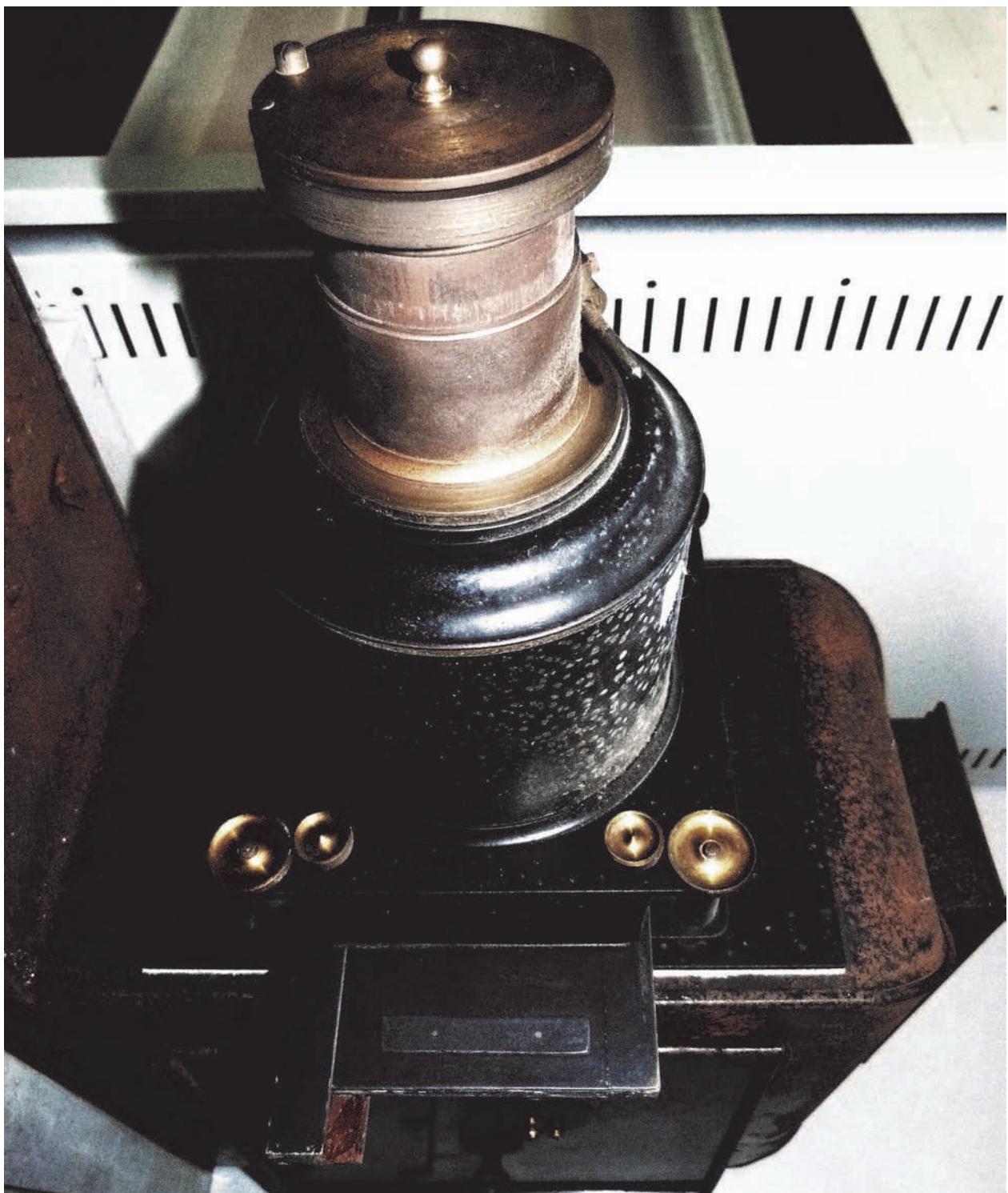
cheeky (293)

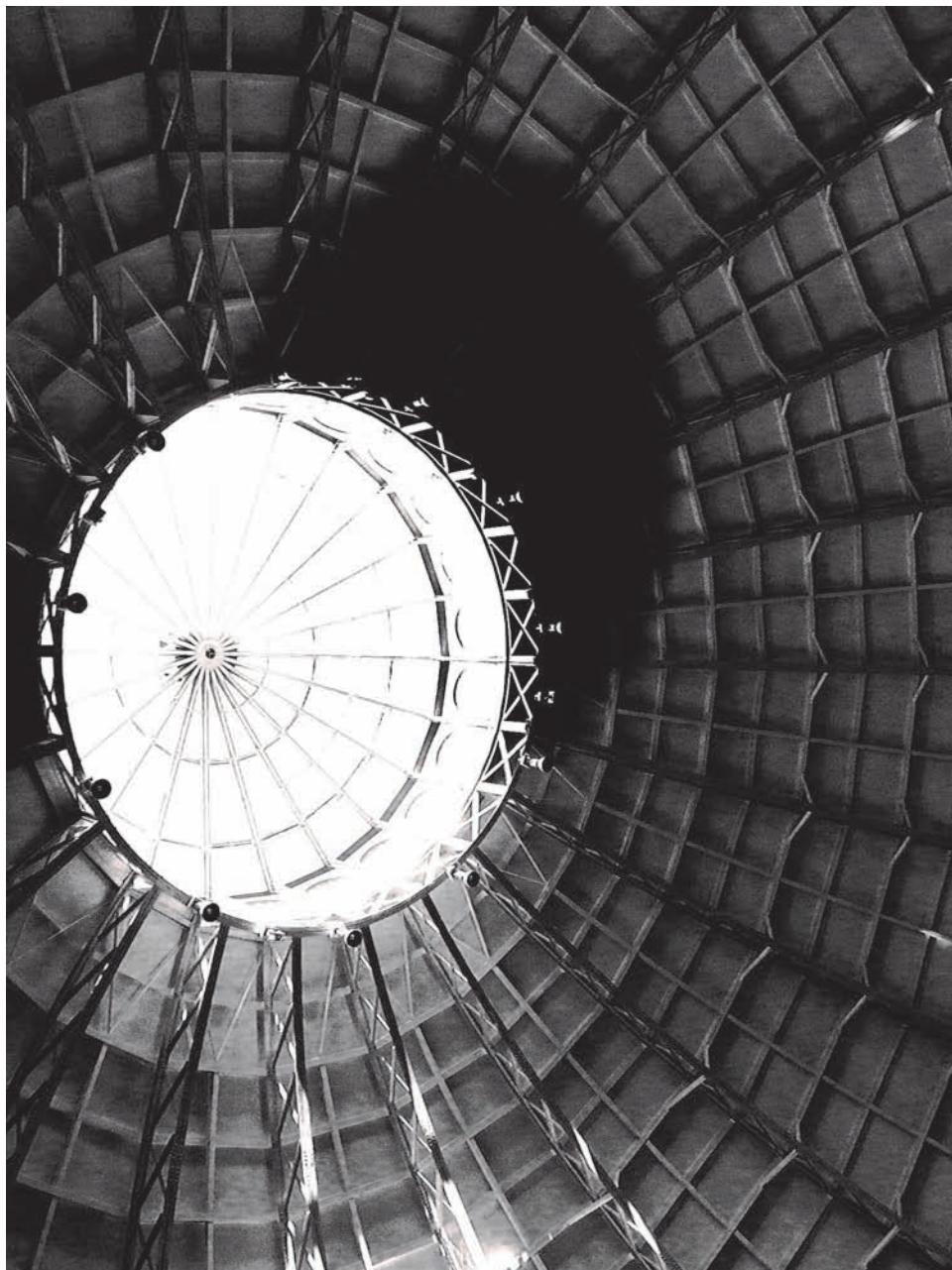

creation1

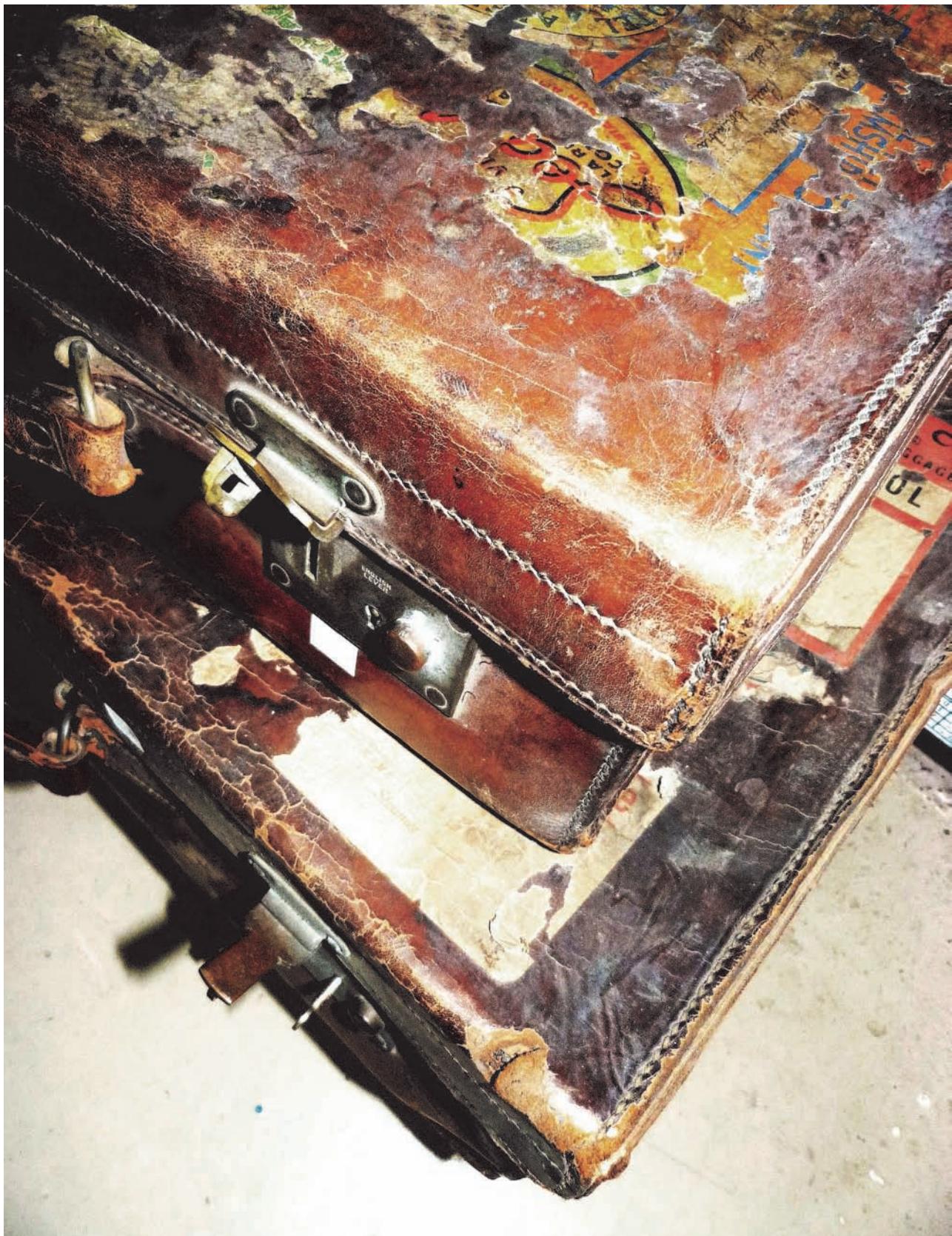

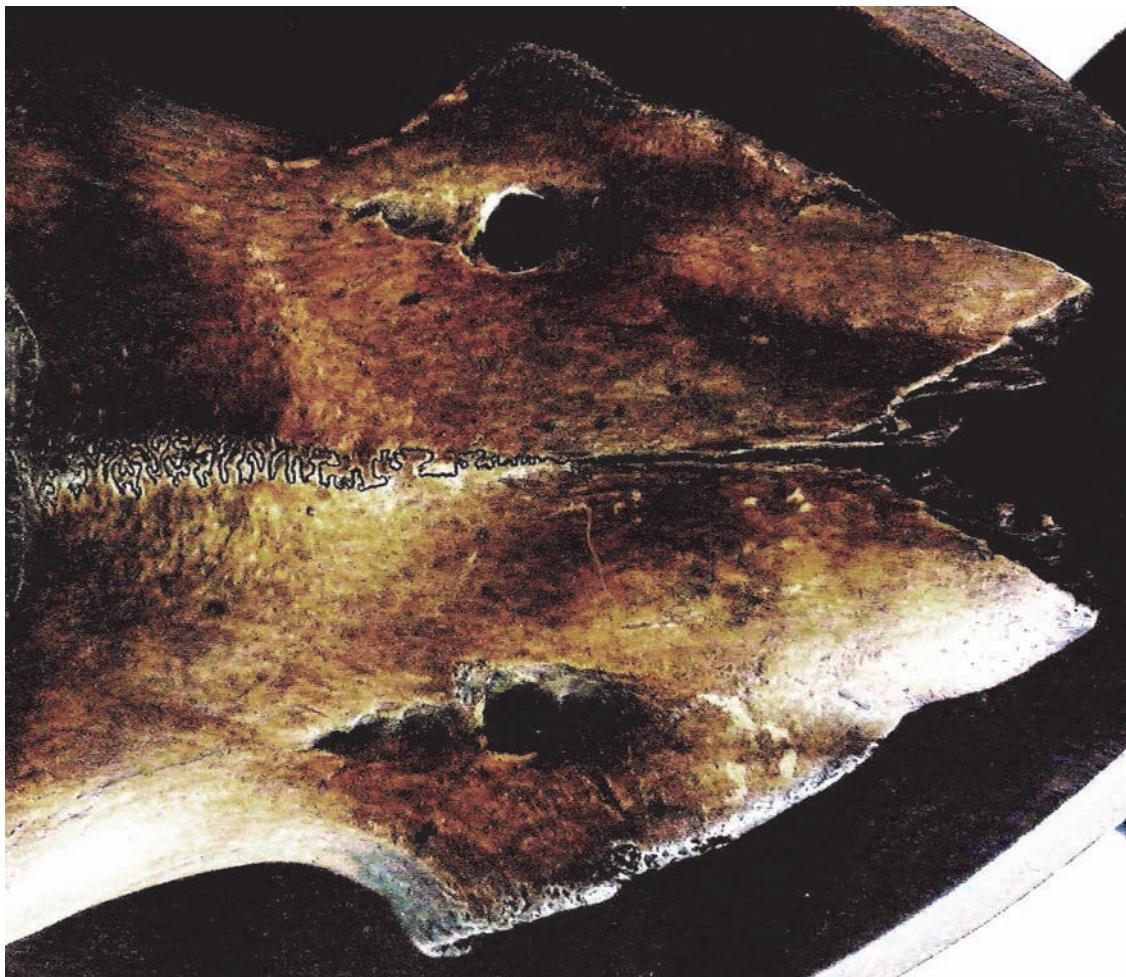

Eleanor Leonne Bennett is a 16 year old internationally award winning photographer and artist who has won first places with National Geographic, The World Photography Organisation, Nature's Best Photography, Papworth Trust, Mencap, The Woodland trust and Postal Heritage. Her photography has been published in the Telegraph , The Guardian, BBC News Website and on the cover of books and magazines in the United states and Canada. Her art is globally exhibited , having shown work in London, Paris, Indonesia, Los Angeles, Florida, Washington, Scotland, Wales, Ireland, Canada, Spain, Germany, Japan, Australia and The Environmental Photographer of the year Exhibition (2011) amongst many other locations. She was also the only person from the UK to have her work displayed in the National Geographic and Airbus run See The Bigger Picture global exhibition tour with the United Nations International Year Of Biodiversity 2010. She lives in Great Britain.

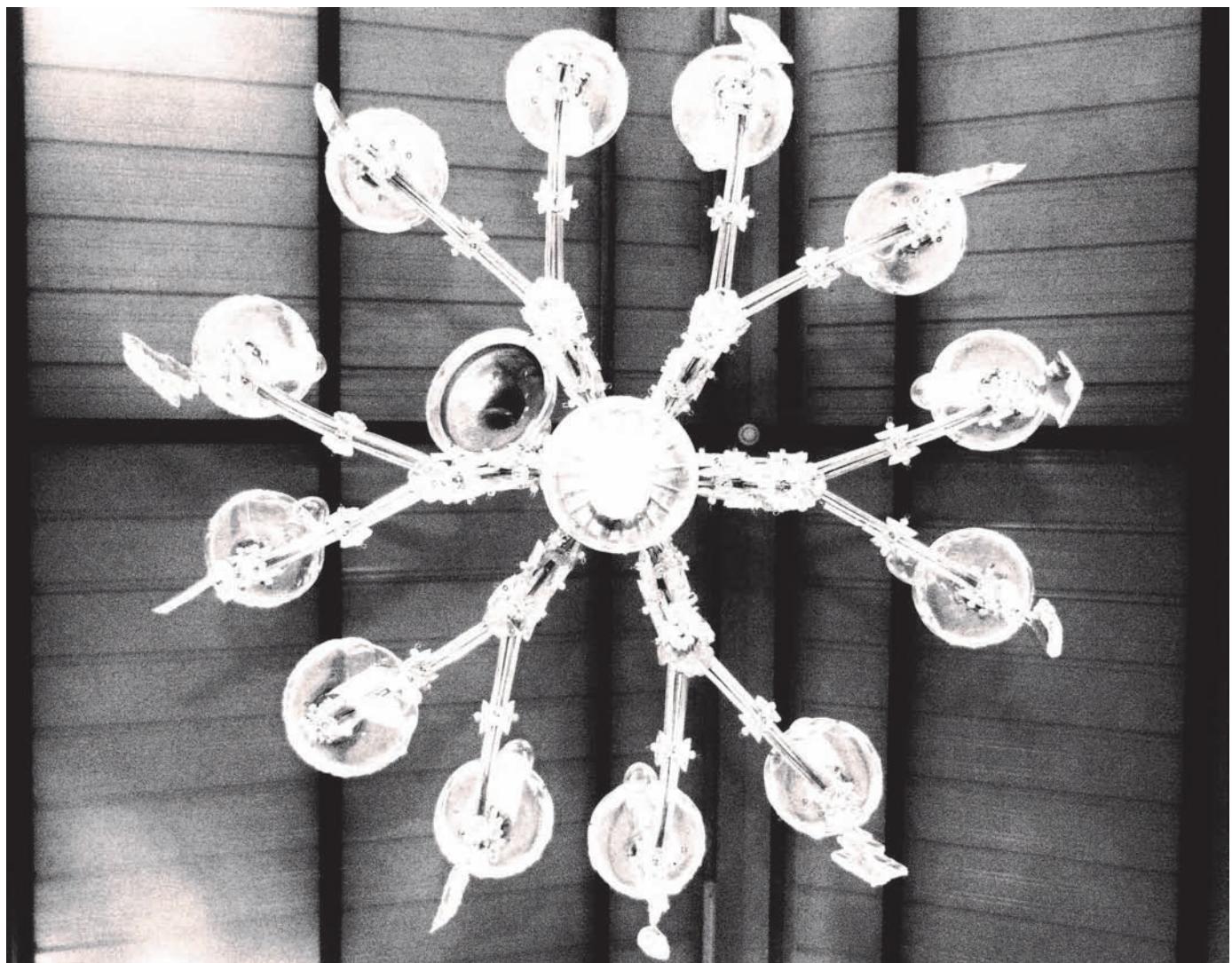
Even more on: www.eleanorleonnebennett.zenfolio.com

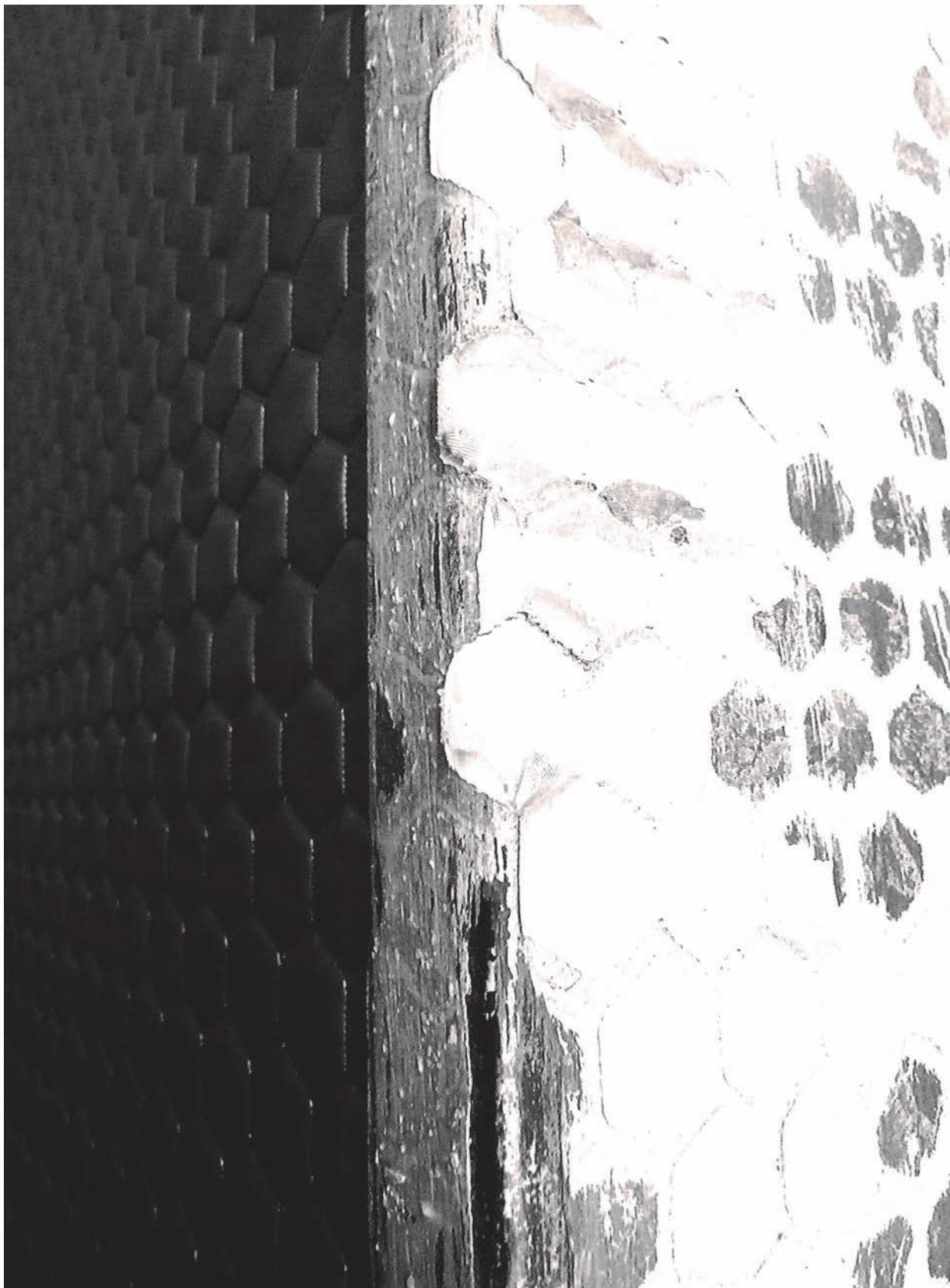

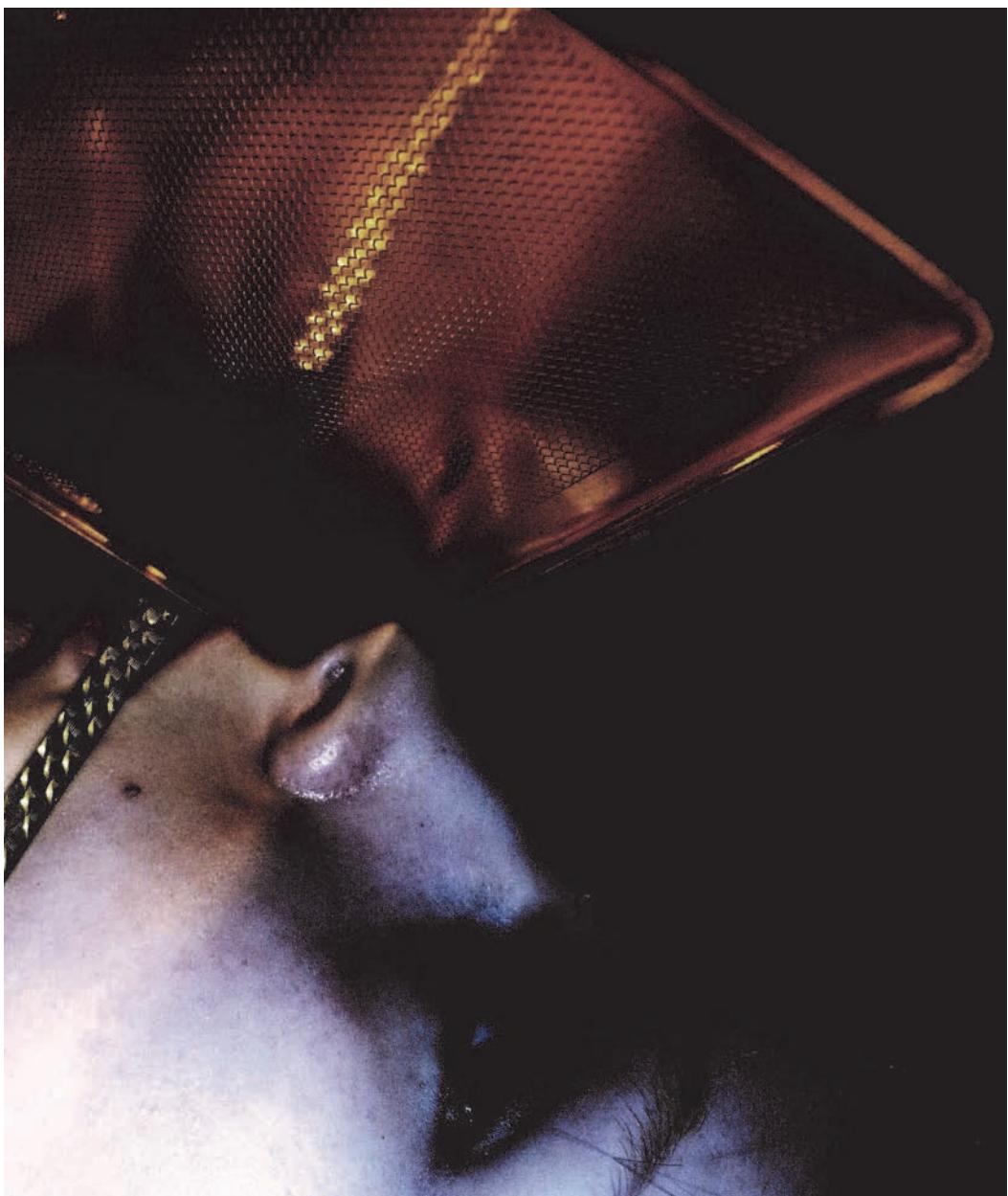

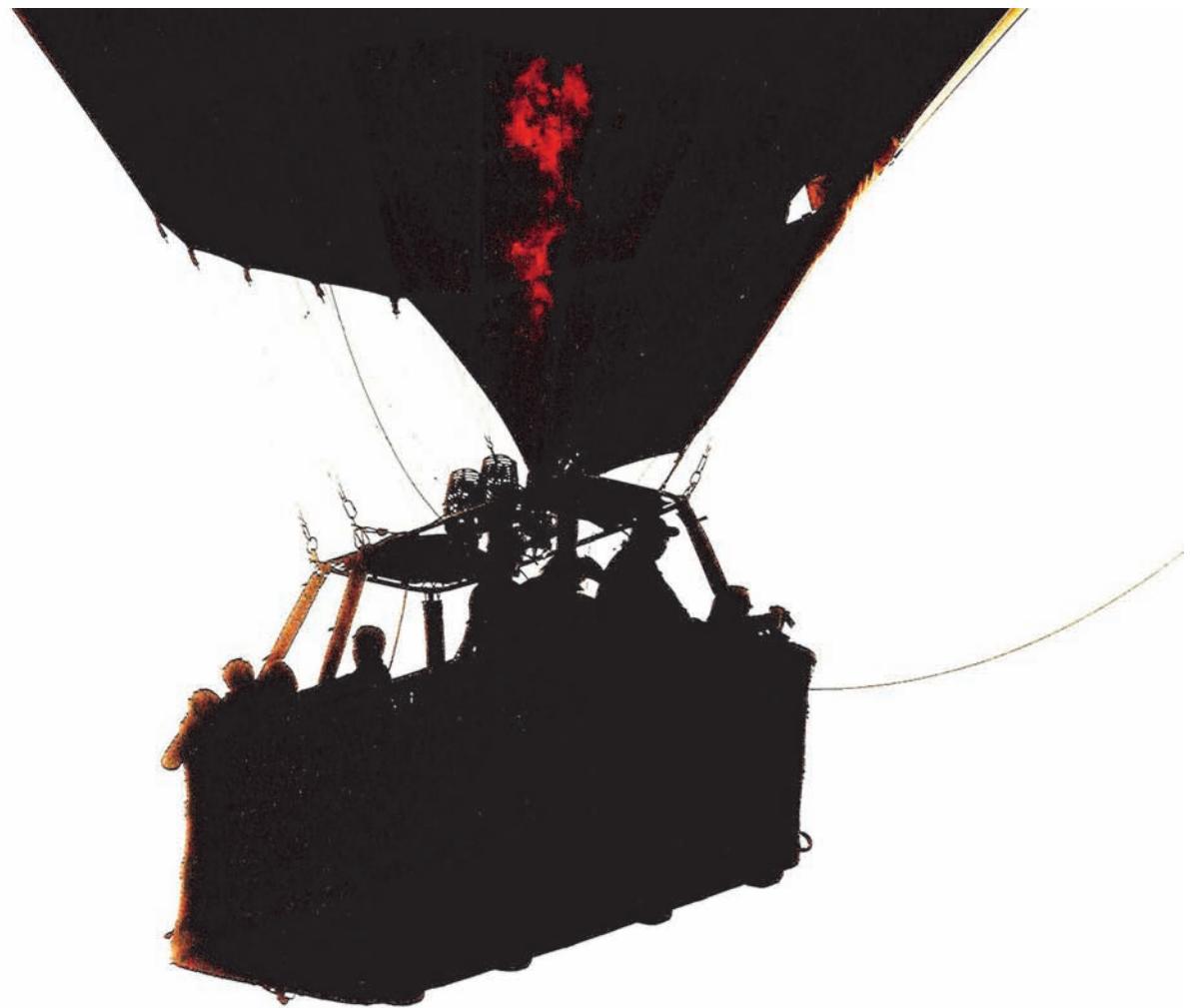

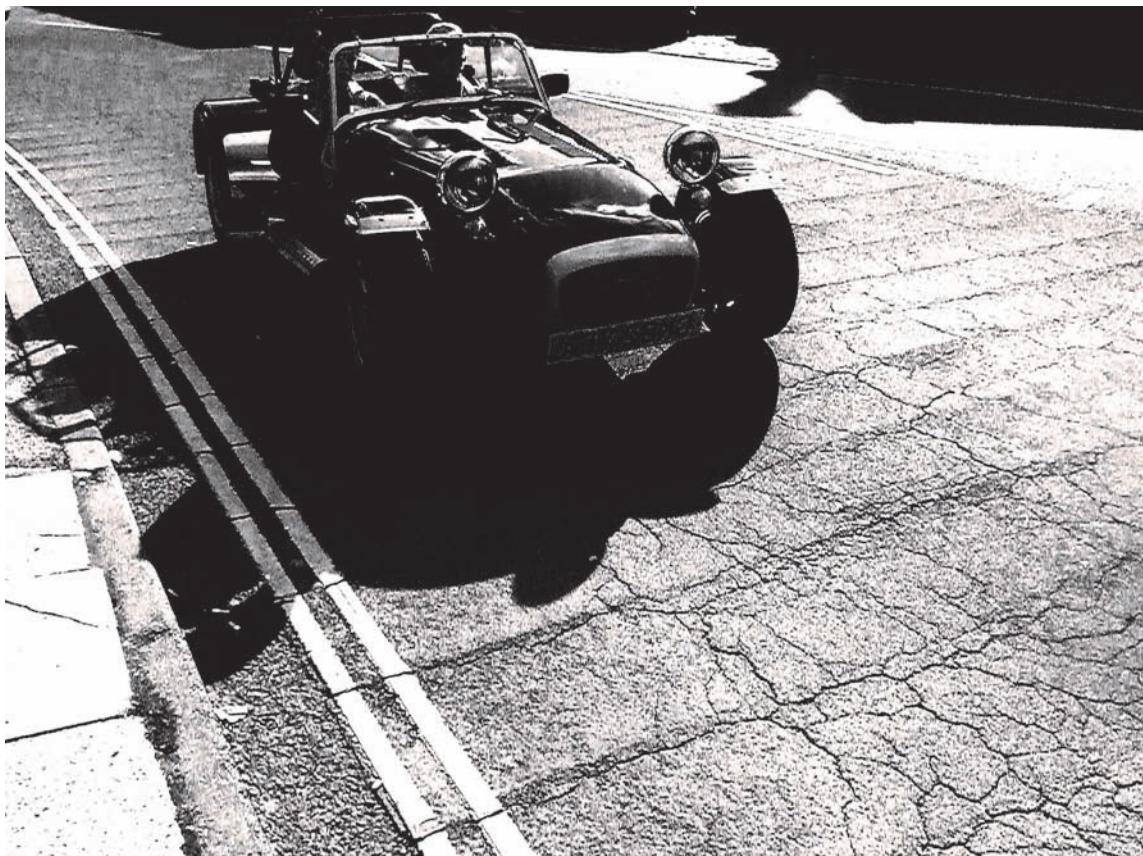

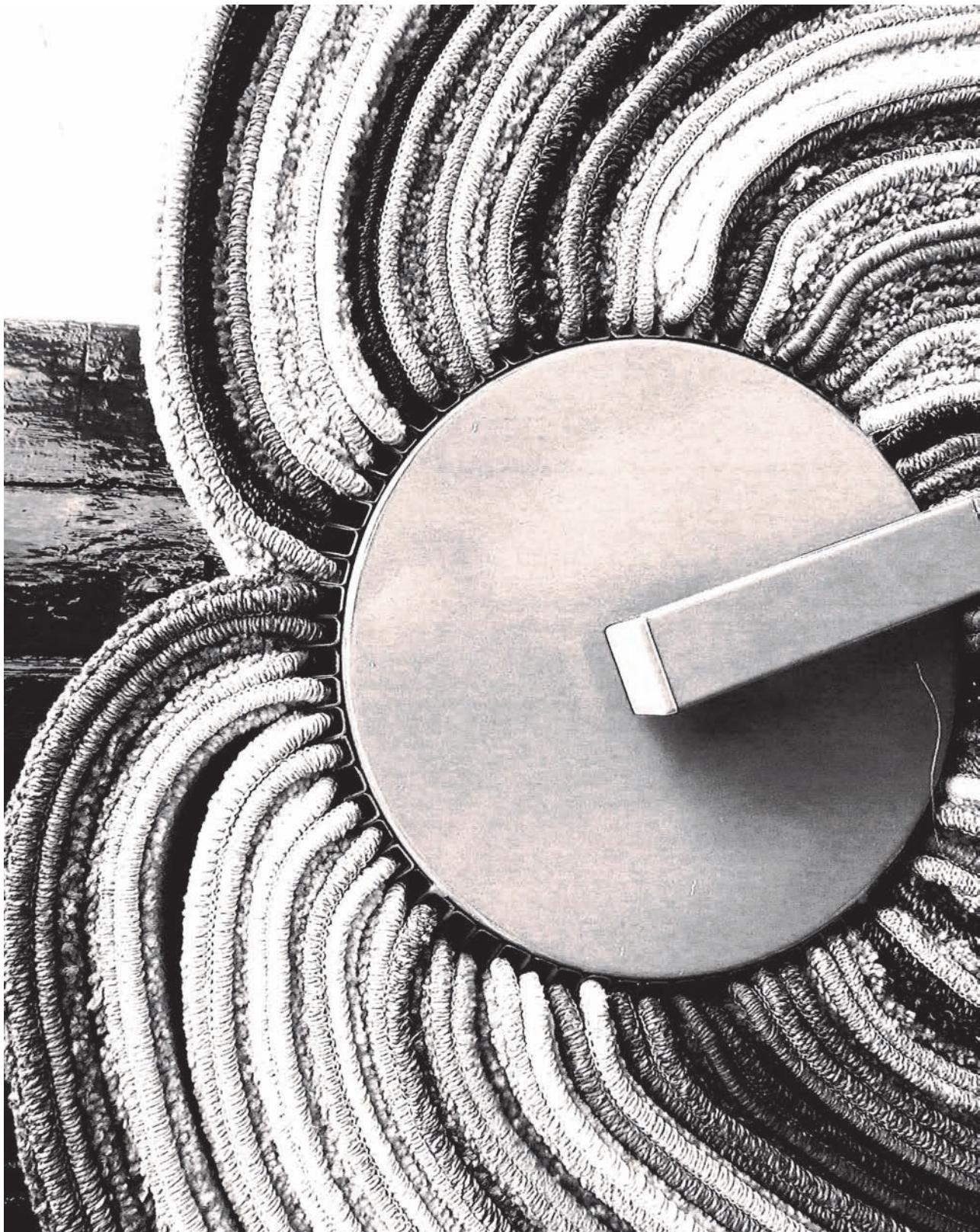

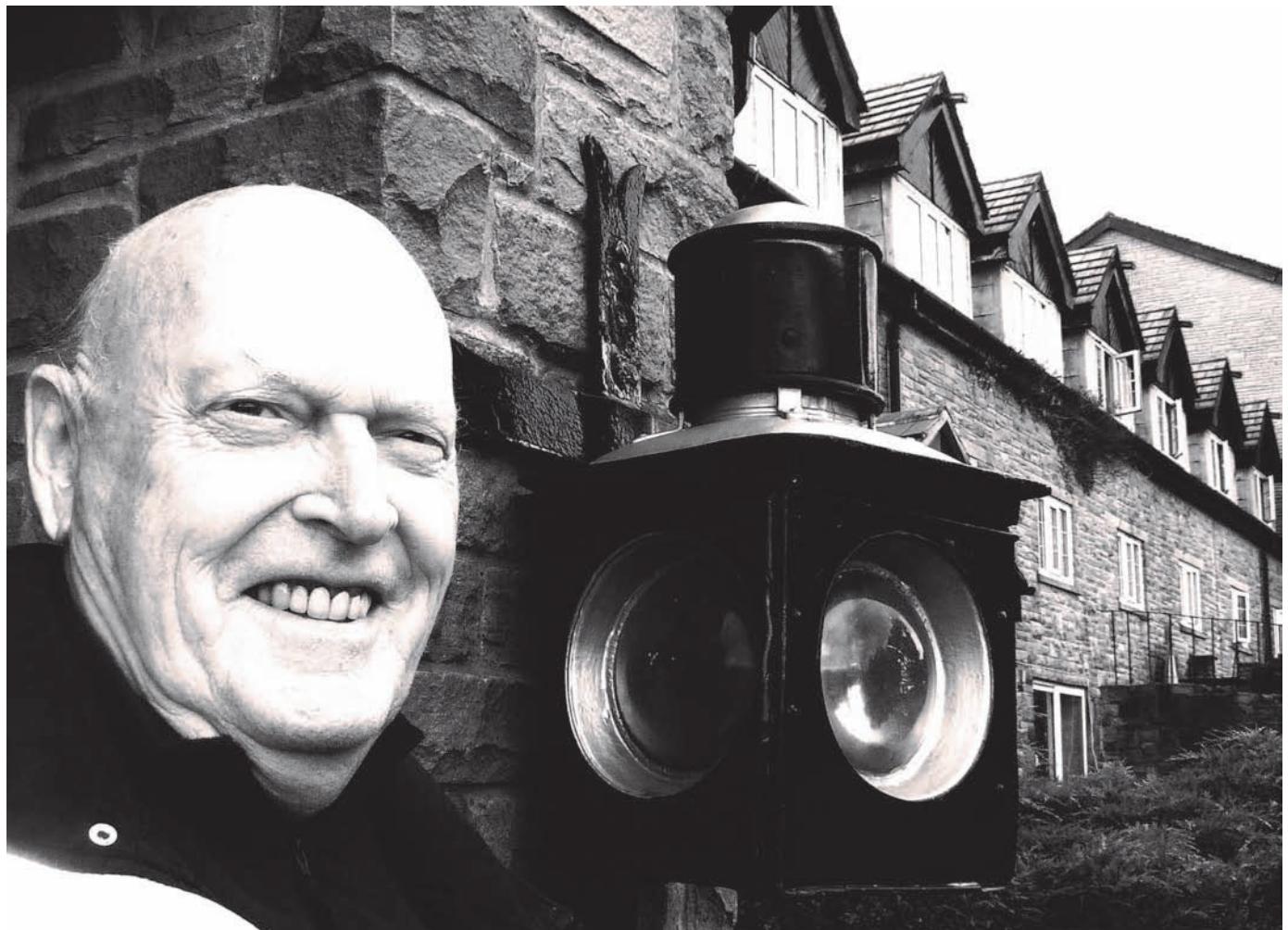

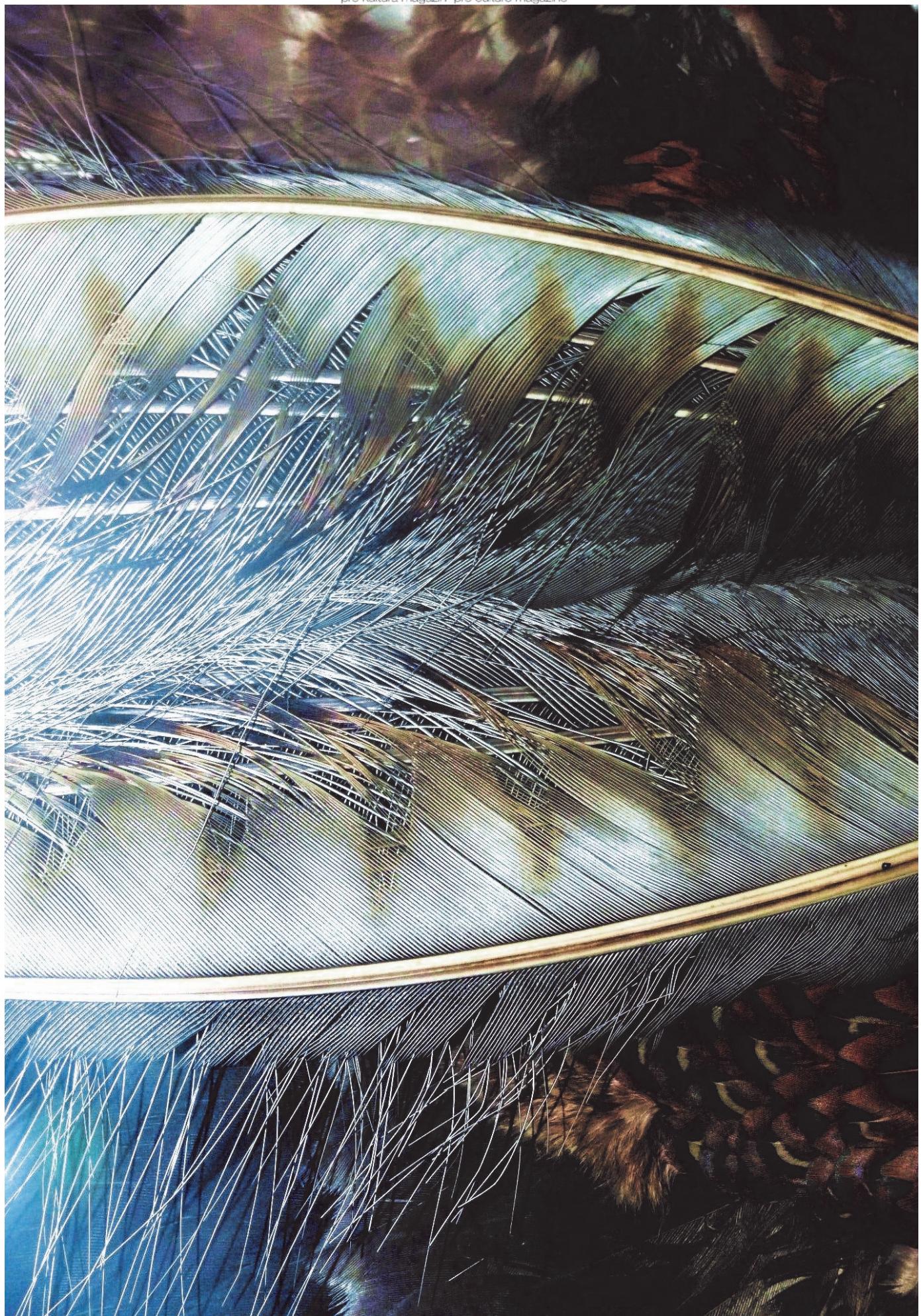
Douglas Boyd author

Dropbox 2

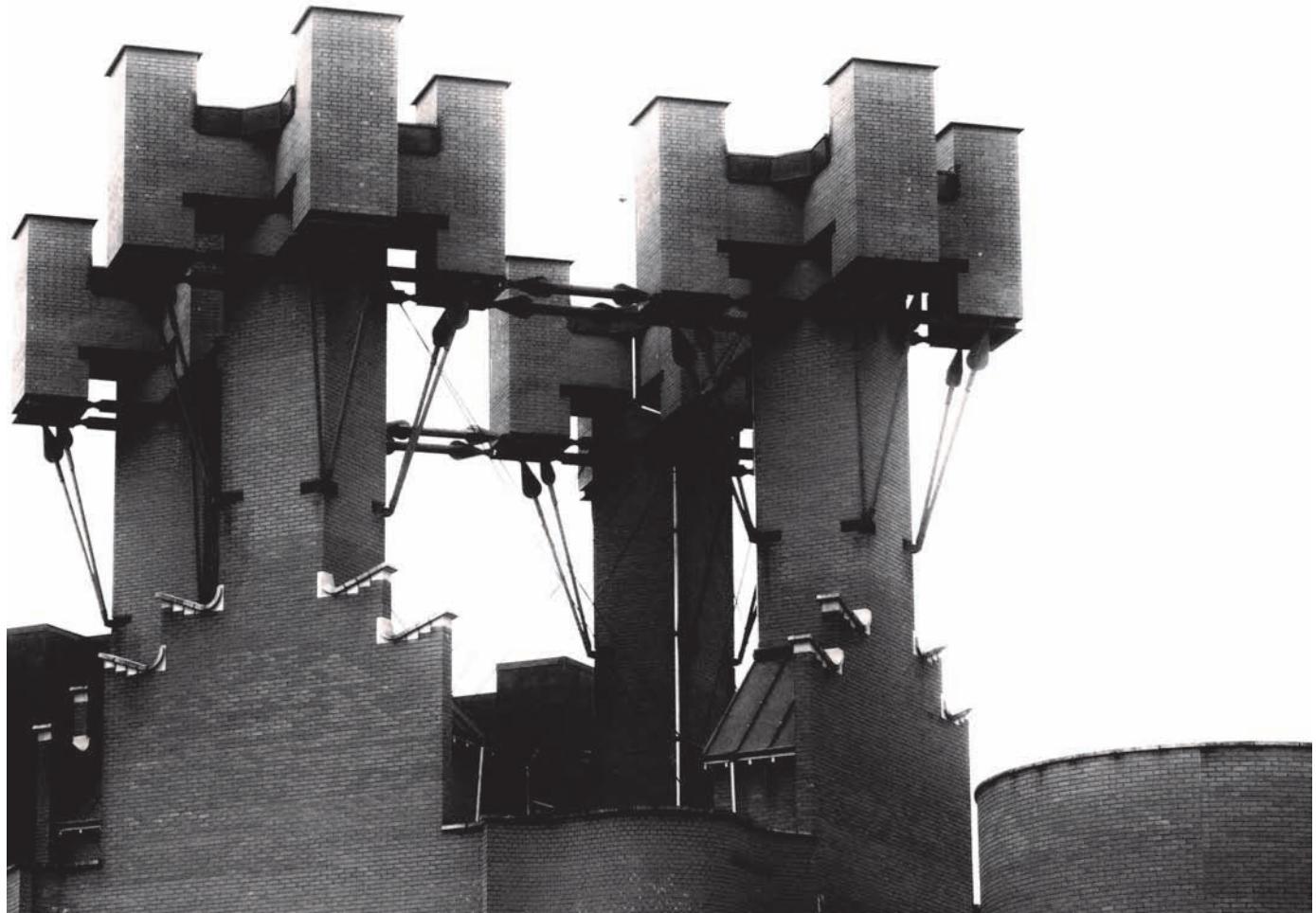

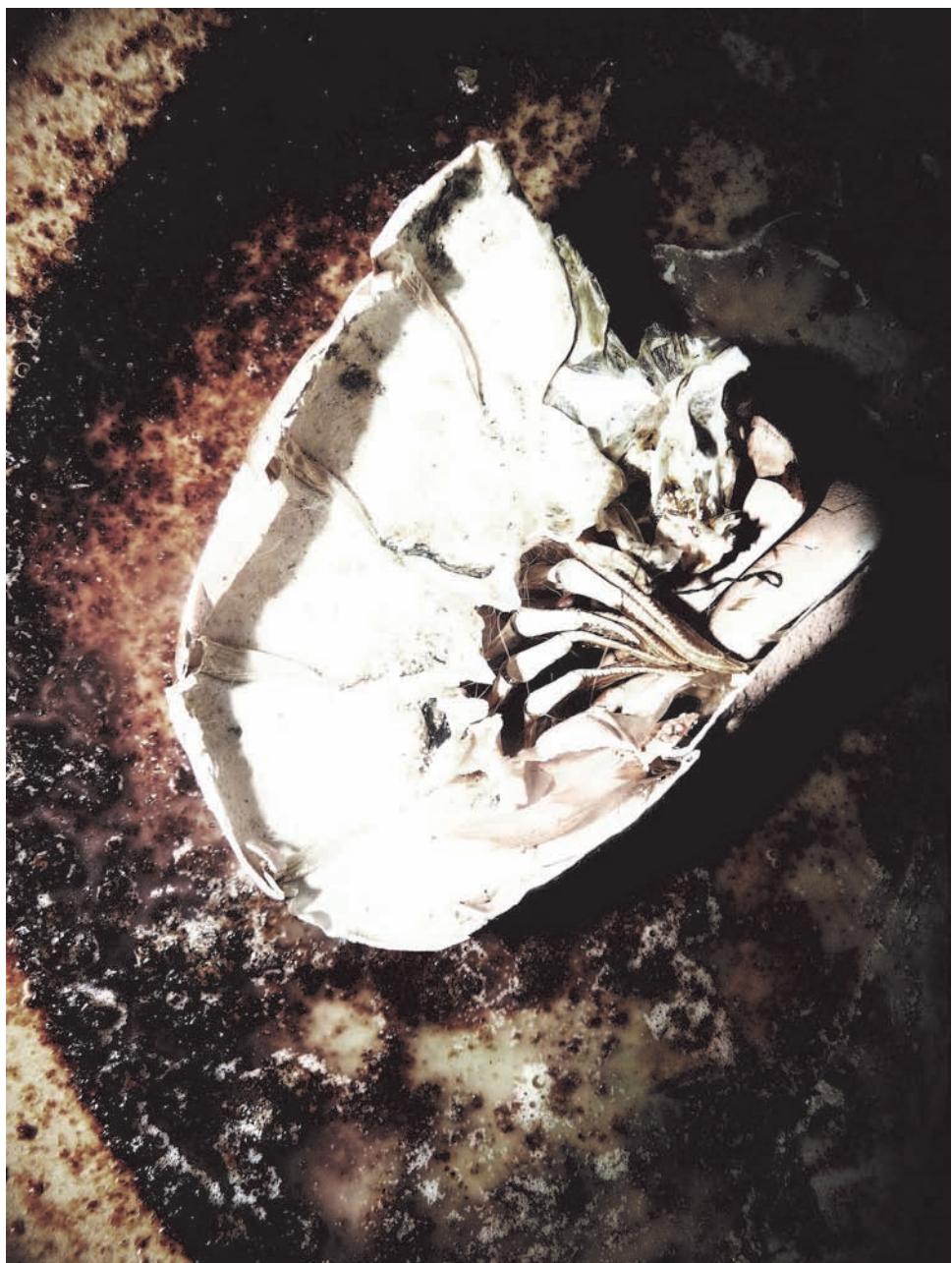

Exclusive image

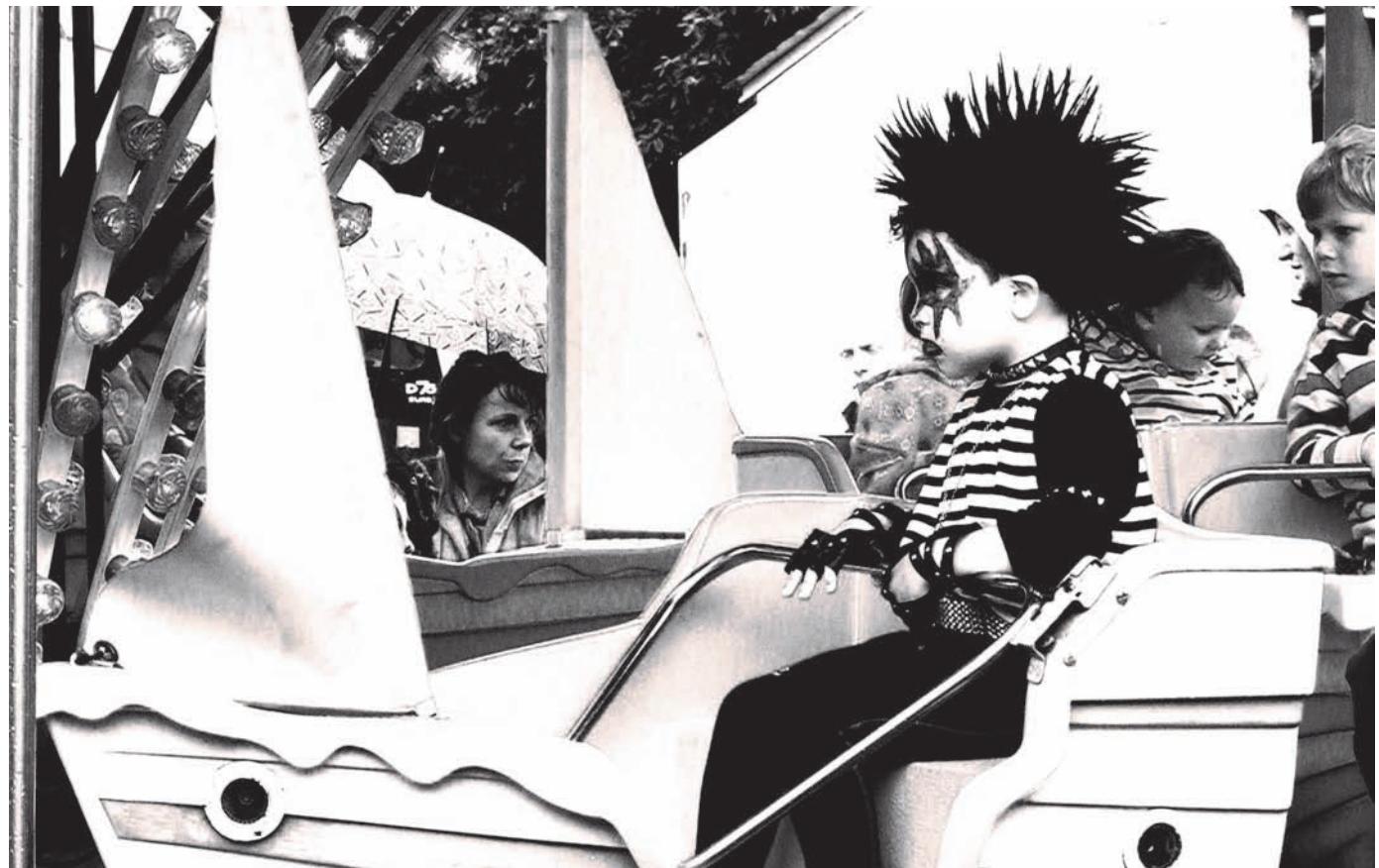
Face

flaming cossack sword

for

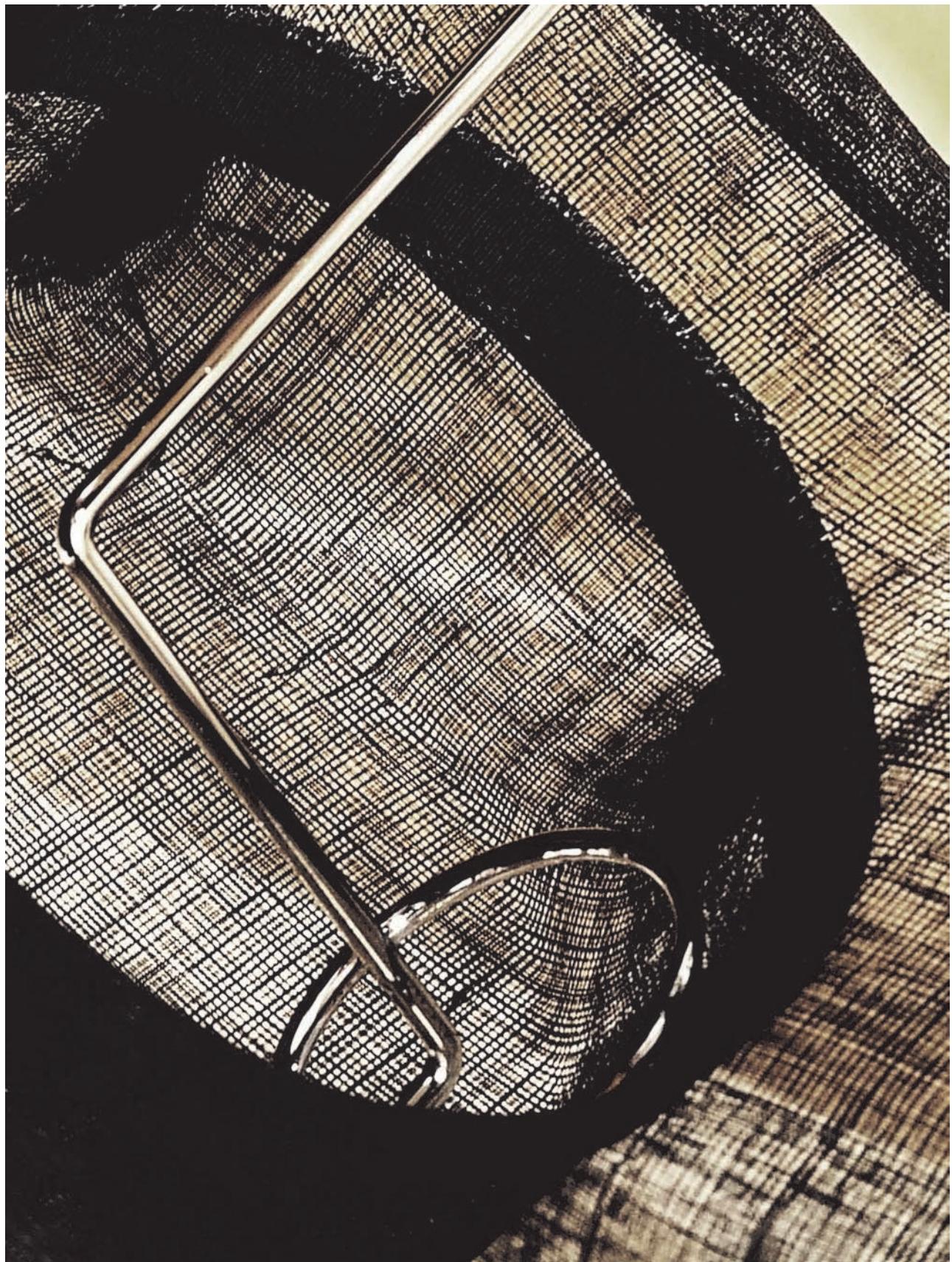

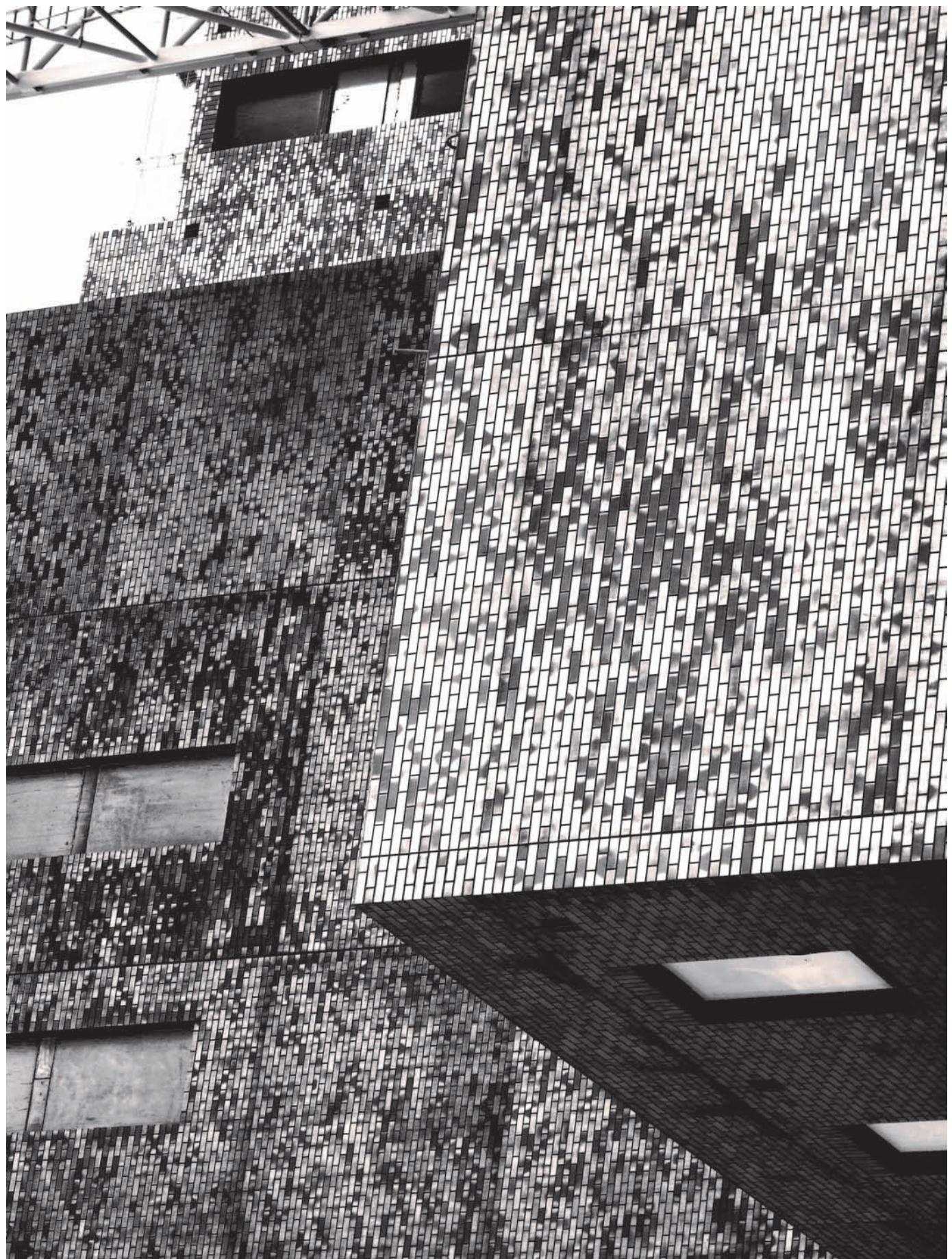
forrr

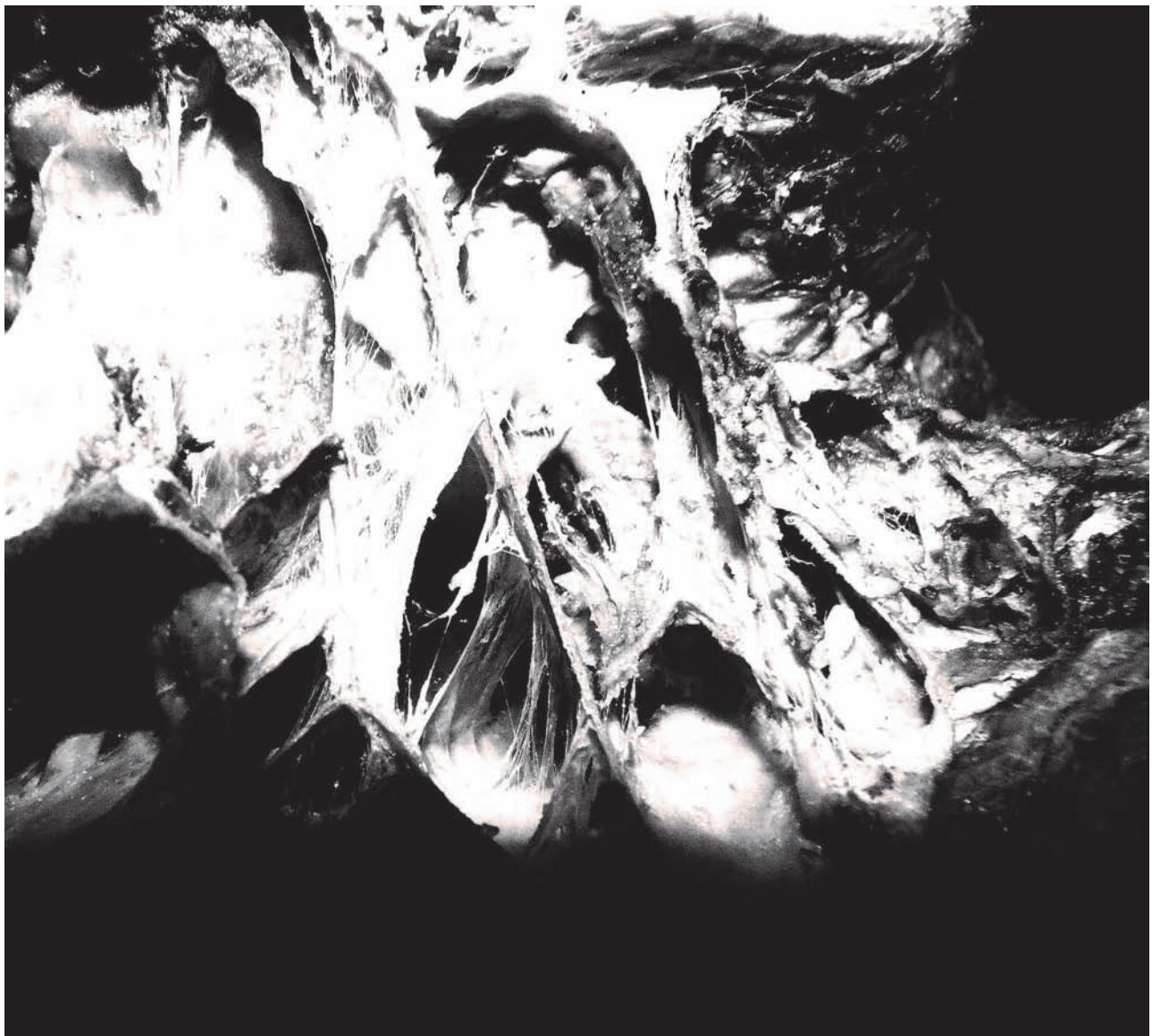

poor

rippingskin

DIogen

pro kultura magazin pro culture magazine

...vam predstavlja knjigu poezije autorice DIogen pro kultura magazina...

Novembar 2012.g.

Knjiga poezije "Uvid sadašnjosti"
autorice Ines Peruško-Rihtar, Zagreb, Hrvatska

<http://inesperuskorihtar.weebly.com/>

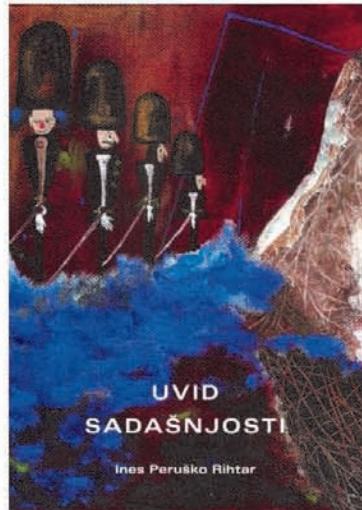
<http://inesperuskorihtar.weebly.com/>

Mislim na Ljubav
otvaram oči
i primam primjer stvarnosti,
reportažu koju čitam iz očiju
najbolje skrovište za vlastitu predstavu...

UVID SADAŠNOSTI Ines Peruško Rihtar

**UVID
SADAŠNOSTI**

Ines Peruško Rihtar

Književni osvrt knjige poezije „UVID SADAŠNJOSTI“ Ines Peruško Rihtar

Osjetilne spoznaje odlučivanja

Quid est essentia? Festina lente, charissime lector¹

„Ja ne sanjam o sreći. No ne sumnjam o sreći.
Gle ovoga dvojstva i trojstva mogu: ima u meni
tmine
no ima u meni vedrine,
i moja divna sloga.“

(pjesma ZAPIS NA PRAGU, Tin Ujević – knjiga
POEZIJA, Tin Ujević, SVJETLOST, Sarajevo, 1989.,
str.89.)

Poetika kontradiktornosti suvislosti usmjerenja. Knjiga poezije UVID SADAŠNJOSTI, pjesnikinje Ines Peruško-Rihtar pred nama razastire čudne nakane *osobnosti naturale* autorice

¹ Šta je suština? Požuri polako, dragi čitatelju.... "U raspravi s Ernestom Laclauom na Internetu, Judith Butler iznijela je krasnu hegelovsku misao u vezi s odlučivanjem: ne samo da se nijedna odluka ne donosi u apsolutnoj praznini, daje svaka odluka kontekstualizirana, da je ona odluka-u-kontekstu, nego su i sami konteksti:

na neki način proizvedeni odlukama, lo jest, postoji stanovito udvostručivanje donošenja odluka .... Prvo je tu odluka da se označi ili omeđi kontekst u kojemu će odluka (o tome kakve se razlike ne smiju uključiti u danim poredak) biti donesena, a zatim označavanje određenih vrsta razlika kao neprihvataljivih.

Neodlučivost je ovdje radikalna: nikada se ne može dosegnuti "čistii" kontekst koji prethodi odluci; svaki kontekst je "uvijek-već" retroaktivno konstituiran odlukom (kao u slučaju razloga da se nešto učini, koji su uvijek barem minimalno retroaktivno postulirani činom odluke koju utemeljuju - tek kad već odlučimo vjerovati, razlozi za jerovanje postaju nam uje, oljivi, a ne obraćamo). Drugi vid iste postavke jest taj da ne samo da nema odluke bez isključivanja (tj. svaka odluka isključuje niz mogućnosti) nego je i sam čin odluke moguć tek putem svojevrsnog isključivanja: nešto mora biti isključeno da bismo postali bića koja donose odluke. "Slavoj Žižek, „Šakljivi subjekt-Odsutno središte političke ontologije“ (Str.15., TDK „Šahinpašić, Sarajevo, 2006.)

izgrađenog osjećaja za prostor, vrijeme ali i egzistencijalnost unutar neodlučnosti radikalne odlučivosti same. I u poeziji.

Unutar mogućnosti traženja, isprepletene mudrošću, ljubavlju i predanosti sebi, drugome, prirodi unutar oboje, ali i prema snažnim varijacima sveobuhvatnosti čudesnog okvira postojanja, ona diše. Vatreno, jasno i itekako glasno.

Kada govori o ljubavi, ona je Afrodita uznesena: „*Mislit ću na tebe/i onog dana/kada kiše prestanu ljevati,/kada sve oluje postanu tiše/i onda kada vjetrovi prestanu puhati/u noći hladne,/dok će bijeli snijeg padati.*“...no, ona je i nihilizmom optočena „*Mislama prolazim očima tvojim,/jer sve prolazi i sve će proći.*“...dok ciničnim htijenjem saopštava „*Na dlanovima zapisano stoji,/život i smrt u jednom,/bliske izdajice ljudskoga roda.*“

Kao na dotrajaloj drvenoj barci u susretu sa nemirnim valovima svakidašnjice, dok je vjetrovi usmjeravaju hridima konačnih odluka, ona se bori riječima sreće i tuge, kreirajući sopstvene odluke, raznoseći žestinom nastupa sve ono što joj smeta unutar kreacije sopstvenog bića. Koje voli, pati, ali i bori se protiv gladi...života, ali i smrti. Istovremeno znajući, da na ovaj ili onaj način, svakako...gubi. I kada pobijedi.

Ines Peruško-Rihtar je *autor smisla*. Koji obuhvaća ne samo vlastita, poželjna očekivanja, već i čitateljska. Ona je nas pročitala, upravo u trenutku njenog čitanja, sa naše strane. Apsurdnost prethodne rečenice se očituje u očekivanim nadama smisla. Autorskog. Dok kreira stihove čudnih nakana... „... *Što je čovjek od čovjeka/dok uživa u zraku što diše,/u mističnoj dubini kroz portal smisla/hladno prekoračenje svijesti...*“ Vratolomije svijesti koje oduzimaju dah i nisu ništa drugo do otvaranje grobnice izgubljenog Krons, boga žetve, koji u ovome slučaju, kastrirajući postojeće vizije, kreira snažnu, novu Afroditu.

Žestina njenog otiska je vrlina njenih nagona dok veli „...*šuti i ne placi,/zatvori oči i zaboravi,/jer stigao je andeo smrti,/da nas spasi....*“ tražeći smisao u besmislu svakodnevnice čekajući nošenje „*kaleža iste duše*“.

Ovdje je podsmijeh je u smijehu vlastitome. Nimalo ciničan, isuviše suvisao, u potrebi da razazna sopstvene boli smijući se. Smijući se svemu, ali ponajviše sebi, ona shvata da samo na taj način pravi otklon od bijednih, jednostavnih, životnih *repeticia*. Koje nisu *mater studiorum*. Kao ni povijest sama.

Usudući se kazati da pjesničkom uobličenošću Ines stvara nove kanone unutar shvatanja ideologije svijesti ljudske predanosti. Smislu. Kojeg nema. Ali i ima. Zavisno od kuta gledanja...“ *Darujem ti sebe ljubavi,/u svađama, psovjkama,prijateljima,/u instrumentalu,/u pjesmi, stihovima,/kroz pogled bez riječi,/u znoju što kaplje sa čela*“...Njena ljubav nije svakodnevna predanost, iako snažna, već suština samog poimanja te riječi...ljubavi...koja ne mora biti samo fizička (a jeste), isprepletena (a jeste), psihološki iscrpljujuća (a jeste), svjetla (a jeste) i mutna (a jeste). Već isključivo *jeste* sve navedeno unutar nesavršenog oblika svijesti u biću koje koristi samo 6 % vlastite mogućnosti spoznaje mozgom što se naziva. A kako bi i bilo drugačije od osobnosti koja je proizvod laboratorije Svevišnjeg (kako god ga mi nazivali) dok je pokušavao pripremiti mit o čovjeku, kreirajući mit o nesavršenosti upravo tog...čovjeka.

Njene minijature (oprostite, *iluminacije*) su priča *specifica*, jer se pred nama otvara novi svijet razotkrivenih, upravo, mitova o poeziji. Snažne reference jednostavnih naboja eksplozivno razaraju mogućnost shvatanja suštine. Što i jeste bio cilj. Kako? Odgovor je u „vođenju“ pjesama koje, u ovom slučaju *daljevski*, namjerno, nedorečeno, nama ostavljaju mogućnost da izađemo iz laviginta tunela na svjetlo dana ni ne sluteći da je svjetlost na kraju upravo tog tunela bio samo bljesak odlazeće zvijezde. I šta tada? Nastavljamo čitati Ines.

Život *poetica* ove pjesnikinje i jeste neprekidni neprekinuti pokret. Jednom je neko lijepo rekao: *Cilj nije ništa. Kretanje je sve.* I upravo zbog toga njeno *hodanje*, iako je, samo naizgled, usmjereno drugome, usudiću se dodati: Da, drugome, ali *alter egu* vlastitome. Pjesnici upravo skrivenim metaforama nerijetko razotkrivaju sopstvena traumatična iskustva preslikavajući ih na papir naših osjetila. Dok *hodamo* ka...smislu. U tišini bučne svekolike stvarnosti, ova pjesnikinja pronalazi riječi utjehe vaseći ka poimanju suštine egzistencijalnosti *per se*, kako i sama veli... „*Rekli su mi/ nemoj nikad sumnjat/a ja se ipak pitam.*“ Don Ivan Grubešić² je nedavno rekao da ateisti, ali i teisti sumnjaju. I da je to dobro ka konačnom shvatanju sveobuhvatne svijesti koja nas vodi iz jednog u drugi svijet. A ona se pita! Dok i dalje traži mir u srcu, vlastitome. Bez prestanka pokušavajući ispraviti upravo „grešku u sistemu“ javstva.

Čak i kada plaće riječima usmjerena nekom drugom prostoru unutar vremena istovjetnosti usmjerenog... „...u Zagrebu u rano ljeto,/plovim po moru misli/kao za inat grču realnosti.“

Shvatajući prolaznost života, ali ne i svijesti o njemu, i u njemu, pjesnikinja u *Oblaku*³, ali i u *Sjeti*⁴ zazire od kraja. Znajući da sve i jeste upravo stvoreno unutar zadovoljstva i boli, zaboravu stremeći. *Contradiccio in adiecto?* Ne, već suština stvari. Sve je u dvije navedene riječi. *Zadovoljstvo* stvaranjem, ljubavlju, trajanjem i srećom i *bol* u razaranju, zaboravu, mržnji i nesreći. Ljudsko je. Ne samo grijesiti.

Oksimoron u upotrebi nije samo „krštenje kišom“ već i „razigrane noći“ dok postaje „nagrižena od starosti“. I sve u jednoj pjesmi „Odgovori, Odjeci, Umirući“ koja, po meni, i jeste kutni kamen njene poezije. U ovoj knjizi. Zbog čega? Odgovor je jednostavan. Najsloženije stvari su najjednostavnije a u navedenoj pjesmi je sve rečeno. Suštinsko. Njeno. Objedinjujući htijenja usmjerena razumjevanju života i smrti...ljubavi i mržnje...jin i janga. Da ne nabrajam. Kazaće vam se samo, kada je iščitate, ne samo pročitate. Čak i kada koketira sa virtualnim, digitalnim svijetom XXI vijeka, pred nama je starica samospoznaje. Učena i

² Doktor znanosti-sociolog religije, svećenik i političar, (Dicmo, Hrvatska, 1936)

³ *OBLAK...Okrenula sam pogled ka nebnu/draguljasti oblak plovi/zagušljivim zrakom lagano/kao brod ka svojoj luci/kao da se opršta od života/harmonično u krugu/mješavinom zadovoljstva i boli.*

⁴ *SJETA...U sjenci trajanja,/izreknut zaborav/utopljen u noći,/težak kao tuča/kao nebo iznad mene.*

vidljiva nit apstraktnog otjelovljena u realnom svijetu nadanja. Unutar zadovoljstva i boli, da ne zaboravim.

Dok koristi duhovnošću opijene riječi ona jasno zna čemu je usmjerena... “ *Gospa u mojoj podsvjeti nadzire moć/kako zapaliti ili obuzdati/mudrost ili duh svemira.* ”...znajući da „*Prirodna*“ nije samo u naslovu pjesme već i u glazuri činjenja samog. Kada vjeruje. I sebi.

No, kao krešendo sopstvenog bića, pred nama je i mozaik kretanja naslova knjige unutar UVIDA SADAŠNJOSTI. O ovoj pjesmi su suvišne riječi. Dovoljno je čitati. No, ja predlažem da je gledate. Vidjećete štošta nevidenog. Unutar osjetilne spoznaje odlučivanja. U tijelu žene u ženi, idući ka drugoj pjesmi, nekoj drugoj JA⁵.

Ines je nadahnuta pjesnikinja. Vodena nevidljivim strunama alternative, ne prepuštajući ništa slučaju, trezveno se suočava sa realnošću i „vodi igru“. Igru rođenja, ljubavi/života, ali i smrti sui generis, za koju navedoh i u *DIOPEN pro kultura magazinu*: „*Neopterećena svakodnevnim jadikovkama izgubljenih nada, pred nama se otvara valovita sjena...sreće. Radosti postojanja, htijenja i želje. Da voli. Da bude dio bitka vlastitoga. Ne otuđeni, već uljudeći oblik svjesnosti koji i traži...da voli...i traži...da bude dio...*

Istovremeno, Ines Peruško Rihtar vlastitu snagu crpi upravo iz te predanosti ljubavi. I uz sopstveni Perpetum-ljubavi- mobile, opstaje. U inat lažnim predanjima. Da ne pominjemo fake love, at all.“

Poezije Ines Peruško Rihtar nije samo poezija toka svijesti rastresenog bića. To je i putokaz na raskršću razorene sudsbine. Ali kamo? Odgovor prepuštam vama, poštovani čitaoci, jer i vaša sudsina poimanja je određena upravo načinom viđenja ove *poetike sublimaris*. Zavisno od čitanja. Upravo ove poezije. Unutar osjetilne spoznaje odlučivanja. I vaše.

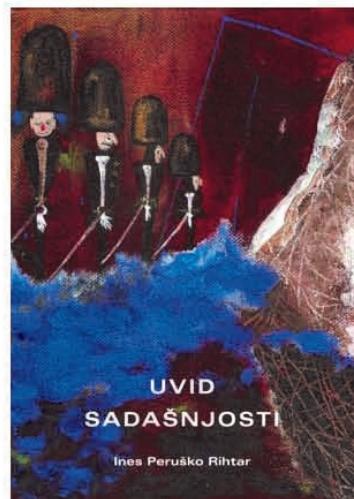
Sabahudin Hadžialić

Sarajevo, Bosna i Hercegovina

23.10.2012.

---

⁵ *Jedna zora, /bez pardona u hodniku/Insomnična, /u zvuku koji nestaje, odzvanja./Uštipni me za ruku kasnije/Kosti, krevet i ja.*

Recenzija

Ako postoje kritizirajući normativi i forme i prečice pri čitanju poezije, onda je svaka moja riječ suvišna, a to je u rastućoj konstanci kucalo u meni pri svakoj pjesmi, noti, stihu, slici, poruci, u nepregledu asocijativnosti u koju me Ines Peruško Rihtar vraća i šalje u „*Uvid sadašnjosti*“. Ne bih se kladila u namjernu i svjesnu lucidnost o naslovu ove zbirke, jednostavno, čitajući je, prvi je dojam o dobronamjernosti pružanja užitka čitaocu, bez ikakve primjese navalencije.

Prvo se vraćam na prvo, da je pred mnom jedno žensko pismo. Stojim dugo kraj jednog „*Biser*“-a, i „*vjerujem da iz školjki izlazi ono što se zove san, san, svake druge žene*“ i vidim jasno svijet (svijest) pjesnikinje ponuđen kao odgovor ako se zapitamo koja je ona prva žena koje nema u stihovima. Ponuđen kao počašće, nikada se ne bi smjelo izustiti o ovako bogato pjesnički čitalačkom učešću u njenoj realnosti. Kako god se tumači, ta prva žena je ona sama (sadašnjost). Ja ne znam ništa o vremenu, o tom rasponu nastajanja ove poezije i to je ono najtrigantnije u svakom pjesnikinom otkriću, u svakom mom otkriću stiha, pjesme, metafore, istine, divno privlačne poetike, kao da je u jednom času, poput probuđena i budnija kako možda nikada neće biti, svjesno odjednom nanizala jednu zrelu zbirku, bez ikakve sumnje je li vrijeme ubiranja plodova. Kao da poručuje za buduće u vremenu da ne garantuje da će se ponoviti, ni knjiga, ni

pjesma, ni ona sama. Fascinirajući doživljaj i jedinstven bilo kojim redom da se zbirka čita. Pjesma „*Apokaliptični strah*“ o tome sjajno svjedoči. Potpuni Karpe diem.

Ines ne koristi rimu u smislu formiranja sklada, u smislu lakšeg čitanja (pamćenja) poput opće iste neprisutnosti u suvremenoj poeziji. I njen sklad je ritmika duhovnog. Daje nam svježe nađeno osvježeno traženjem. Nigdje nema upitnosti već jasno pjevanje o onome što je želja i ono što je stvarno. A to je u njenom kodu pjevanja, u njenim pjesmama isto. U pjesmi „*Ruke*“, ja naprsto uživam u toj jednostavnosti, u prekrasnoj naraciji koja odzvana i ostavlja note, znakove svoje ode. I tako lako uviđam njen osjećaj nepotrebnosti poezije, kao iste neophodnosti da iskaže sve što je jako važno. Tako snažno obraćanje poeziji su pjesme: „*Misao*“, „*Muslim*“, „*Ne sanjaj me*“, bitne kao život kamoli osjećaji, potrebne slike duše, kroz izvesne trenutke.

„*Svijet je hladan i na suncu, dok malo oblaka može dosaditi*“...Ines je dosegla prilično visoke razine osobne mudrosti. Njene pjesme možemo čitati citirajući, uzeti iz konteksta, a ostaju cjelina dok ih proživljavamo svojim osjetilima.

S posebne strane gledajući, pjesnikinja niti ne traži išta, ona svugdje sve oko sebe pronalazi, pjeva o životu bez cinizma, podvojnosti, bez srdžbe, bez zlovolje, ali nikako naivnim ushitom u kom bi i sama mogla nestati. Toliko je krasnih stihova u ovim pjesmama kroz čije čitanje čitalac ima divanu uputnost, oslikanost i uvid kao da ih drži na dlanovima svojih ruku i kao da tek usputno objašnjava kroz prekrasno značenje i metaforiku, njihovo i njeno jedino moguće obliče. Ako ima potrebu mijenjati svijet, ona to nagovještava kao svrhu, kao vodič, kuda se može, a kuda ne treba. Sva simbolika je ona sama u svemu.

Ines Peruško Rihtar nesumnjivo vjeruje u božansko i vjeruje u ljudsko. Kroz njenu liriku, poeziju, svakog čitaoca će duboko dotaći da je svaka njena pjesma molitva. Na koncu, ona i sama o tome pjeva. Posebna u tom kontekstu je pjesma „*San*“. Do te mjere ponizno lijepa da čovjek ushitom sugerira sebi: da, tako se moli, da, tako cijelim sobom, baš kao u ovoj pjesmi...

*“Na ovoj Zemlji
polja razbacana.
U vrtovima srca,
ponekad golubovi
krilima pletu zidove horizonta.
Moje tijelo
otvorilo se milovanju kiše,
da se odmori od umornih želja.”*

Ništa manje u istom smislu nije vjerodostojna upravo pjesma “*Uvid sadašnjosti*”. Daleko od religioznosti, mudrošću dobrohotnosti i nesebičnom ljubavlju bližnjeg svega, jasna je nagrada u volumenu dara da voli sebe sama. Takva je njena poezija.

Puna je ljubavi i razumijevanja života, bližnjih, životne blagodeti su uslovno rečeno čudo, jer ona vjeruje u čudotvornost ljepote i čudotvornost poslušnosti od svega oko nje što je nečemu može poučiti, oplemeniti i obogatiti kako duhovno tako i umno. Voli istovremeno kao žena i kao ljubavnica, beskrajno zavodljivo ženstveno. Njena je erotiku, kao i mašta sveta stvar. Ne moram izreći da je mahom prisutnosti pjesama u ovoj zbirci ovo jedna nemamjerno vrlo diskretna ljubavna poezija.

Ines Peruško Rihtar ima u svojim pjesmama taktove kojim pjeva i koje na divan način prenosi čitaocu da ga slijedi spram užitaka koji ova zborka donosi, nudi i daje. Ako je ne pratite, teško ćete razumijeti gdje i zašto krije svoje bisere, u kojoj pjesmi više, a u kojoj manje. Dakle, Ines voli da se poigra poetikom i kroz nju s nama čitaocima, na prekrasan način, osobnim stilom pisane riječi: Poezijom.

Pjesnikinja je dinamičnog duha koji upravo na ovaj način kroti i usaglašava biti, i ostati žena, dama, majka, supruga i prijatelj, i iznad svega za pravog čovjeka požrtvovana. Vrhunska je njena poetika. Vrhunska je pjesnikinja.

Njoj nisu potrebni buntovi, ona se ničemu ne čudi, jer odveć dobro raspoznaće i razumije.

Vesna Konc Marjanović
pjesnikinja

HRVATSKO DRUŠTVO ZA ZNANOST I UMJETNOST
SARAJEVO

Vas pozivaju

Predstavljanje knjige poezije

“Uvid sadašnjosti”

pjesnikinje
Ines Peruško Rihter iz Zagreba

Poeziju čita Marta Cerovečki, glumica iz Hrvatske
Promotor – urednik i recenzent izdanja, književnik Sabahudin Hadžalić

Srednja muzička škola Sarajevo

F. Schubert - Serenade

Izvode: Ariana Piknjač, flauta i Ahsen Mehović, gitara

L.Benvenuti: Quera Queixo (Choro)

Izvode: Emina Šišić, flauta, i Ahsen Mehović, gitara

Gulumcan: Murat Isbilem

Izvode: Emina Šišić, Ariana Piknjač, Ahsen Mehović

Klasa: prof. Ana Pokrklić, flauta i prof. Boško Jović, gitara

**Mala galerija samostana svetog Ante na Bistriku,
Franjevačka 6, Sarajevo**

**četvrtak, 15. studenog / novembra 2012. godine
u 19 sati**

Dobro došli...

Senada Bešić

Senada Bešić

Mi, dijaspore

"Izbjeći jadikovke s jedne, i uljepšavanje, hvalisanje s druge strane nije nimalo lako, napraviti otklon i pisati o nečemu posve realistički, šaljivo na mjestima gdje bi se očekivao bolni krik, nije nimalo jednostavno mada se takvim čini. Ali, upravo zahvaljujući tome ova knjiga, satkana od znalački ukomponovanih mozaika, ima svoju poruku i svoju pouku, svoju etiku i svoju estetiku..."

Nura Bazduj-Hubijar

Dnevnik dijaspora

"Ipak, ono što izdvaja ove priče od svakodnevnih naricateljskih poruka mnogobrojnih autora koji se javljaju sa prostora van Bosne i Hercegovine, a koji održavaju pateškom, pretjerivanjima i metaforama usmjerenim glorifikaciji vlastitog "člaka" u "odlučani i potjednjim danima" jeste upravo smješteno u jednoj riječi: ISKRENOŠTI. Blaga naivnosti izričaja u susretu sa žestinom želje za opstankom na prostoru koji sada i jeste njen, u zajednici sa ljudima druge vjere, kulturne i prostora, pred nama je otvorila nova vrata nade..."

Sabahudin Hadžialić

Mi, dijaspore

Mi, dijaspore

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

Issue No. 16 Mag 16 2016 ISSN 1429-7000

Featuring Artist:
Majedeh Motallebi,
Iran

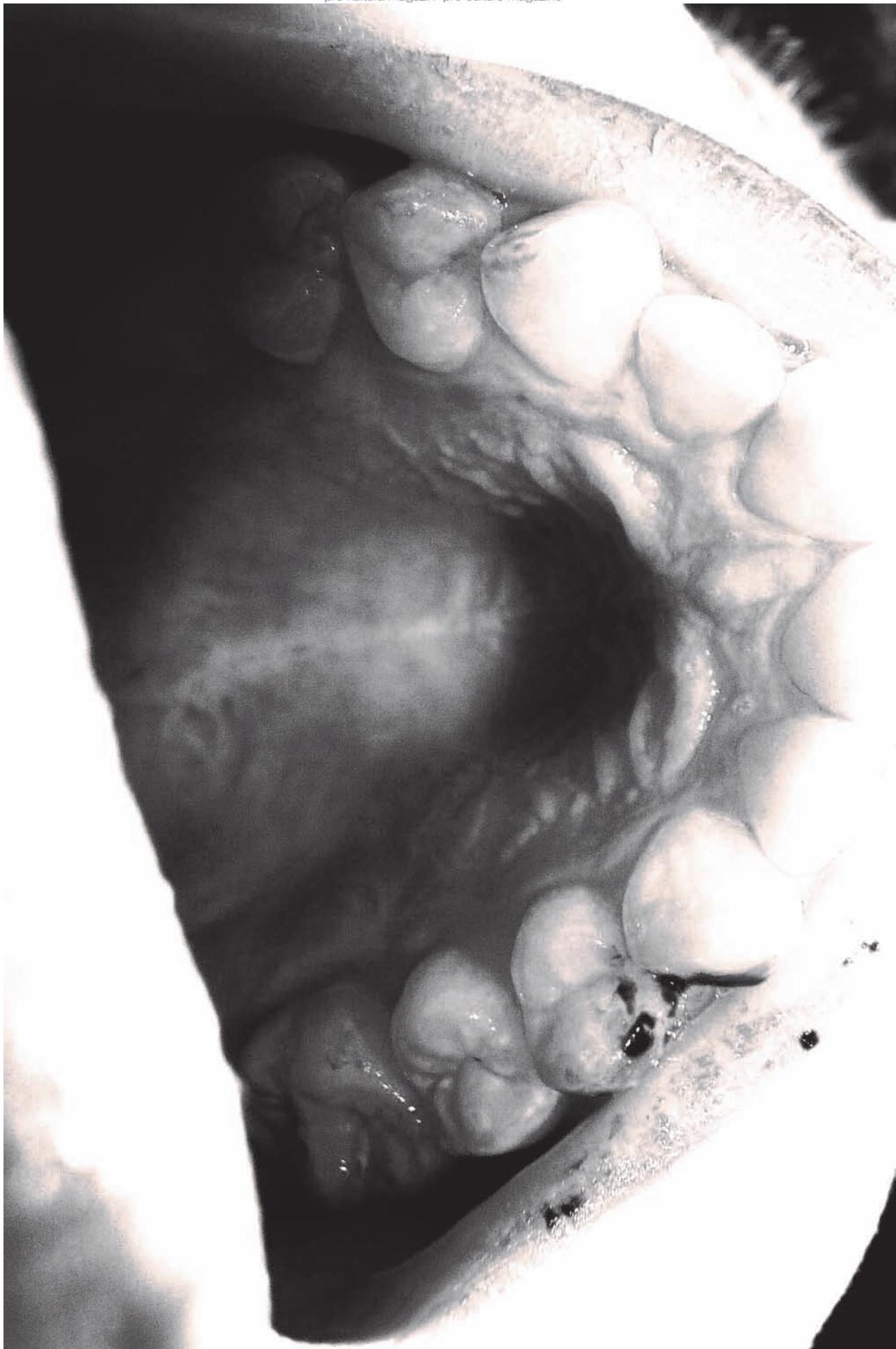

DIOGEN pro culture magazine ...
a month for DIOGEN artist ...
and you ...

savesomewherelse 363

secondrowteeth

Self (3)

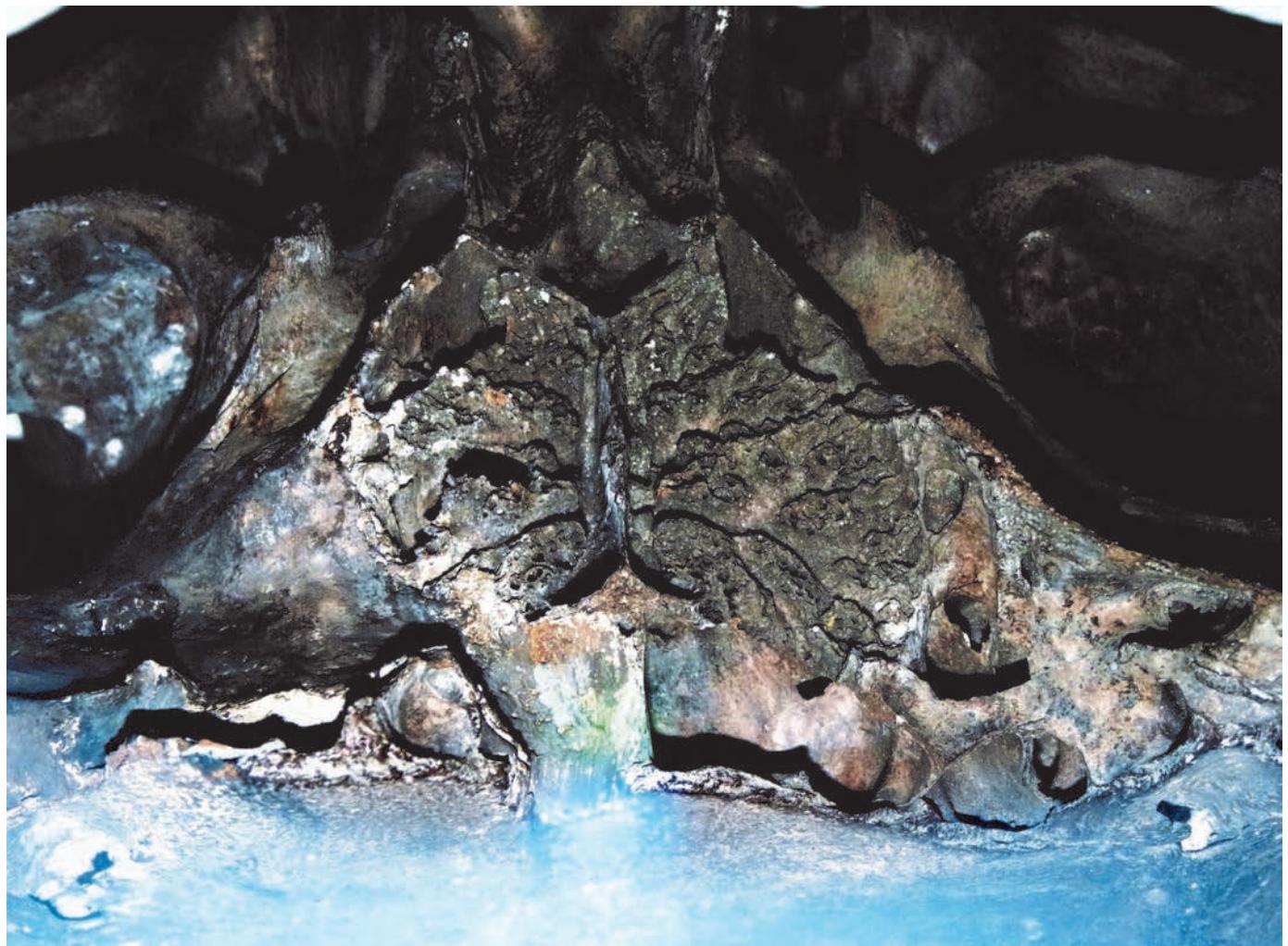

Something

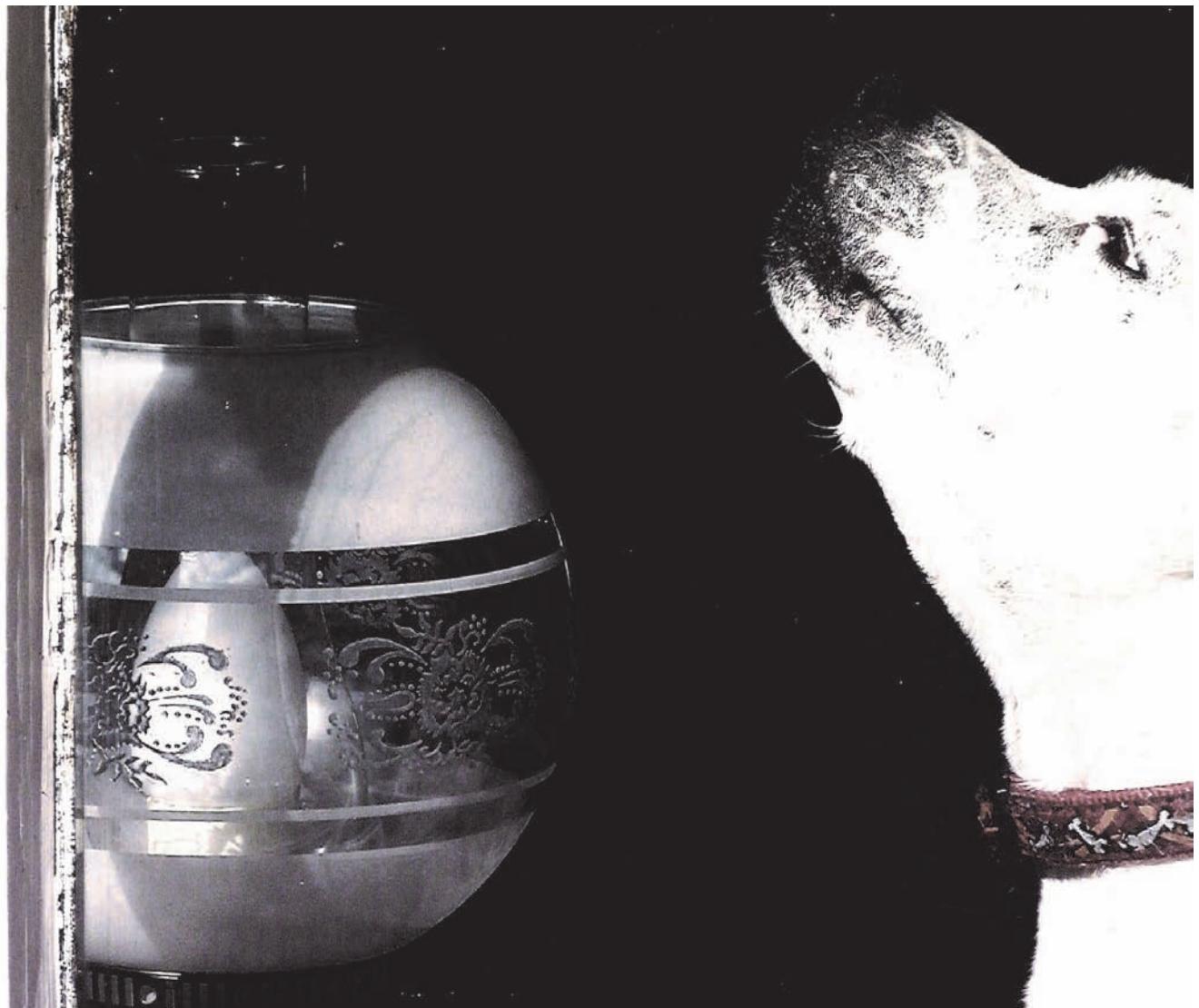

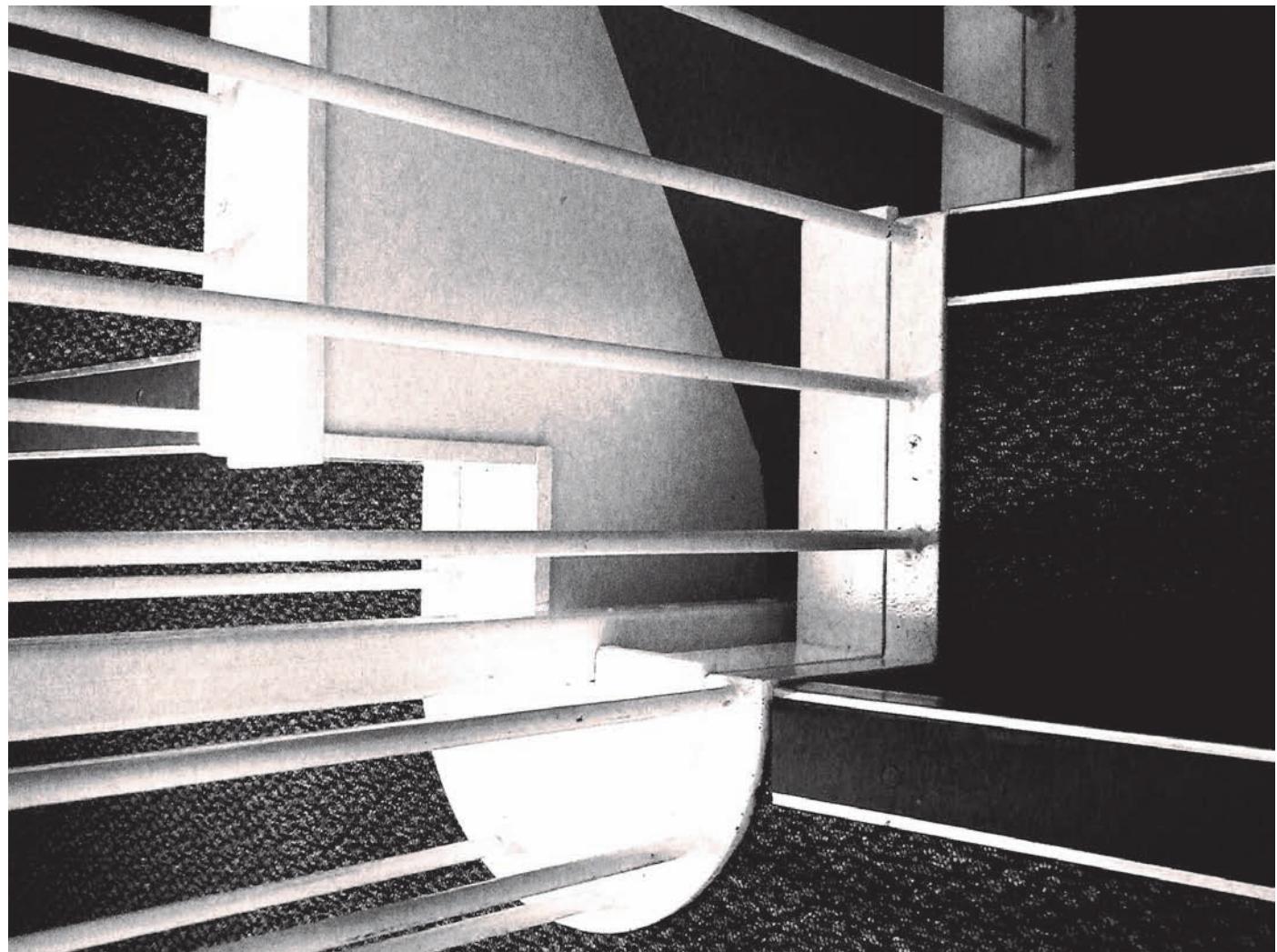
Tasting

thiswomans work 244

Why

Svi drugi su dobri, mi smo drugačiji!
All others are good, we are different!

SPECIAL EDITION OF OUR MAGAZINE
THIRD ONE...

MAXMINUS

MAGAZIN SVIJETA I IZ CIJELOG SVIJETA
drugi prvič magazina za satiru, humor, karikaturu i strip

SPECIAL EDITION No 3.- Hannelore Greinecker-Morocutti, Austria - 1.11.2012. WWW: <http://maxminus.weebly.com>

C
O
M
I
C
/
S
T
R
I
P

HANNELORE
GREINECKER - MOROCUTTI

DIogen

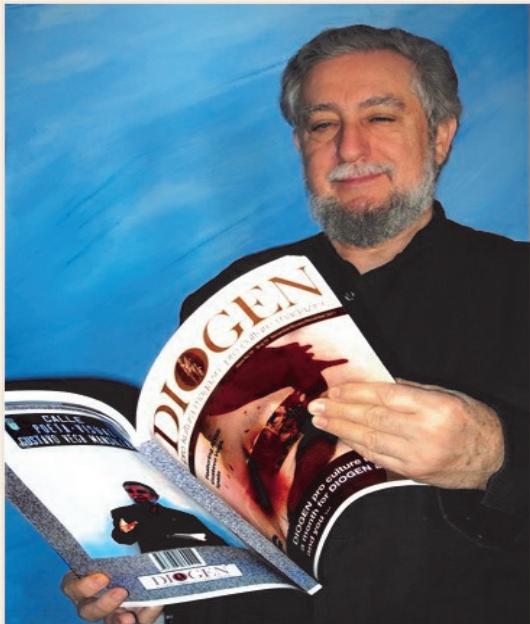
pro kultura magazin pro culture magazine

www.diogen.weebly.com year III - Issue No 22 Broj 22 Maj/May 2012

Leonardo da Vinci

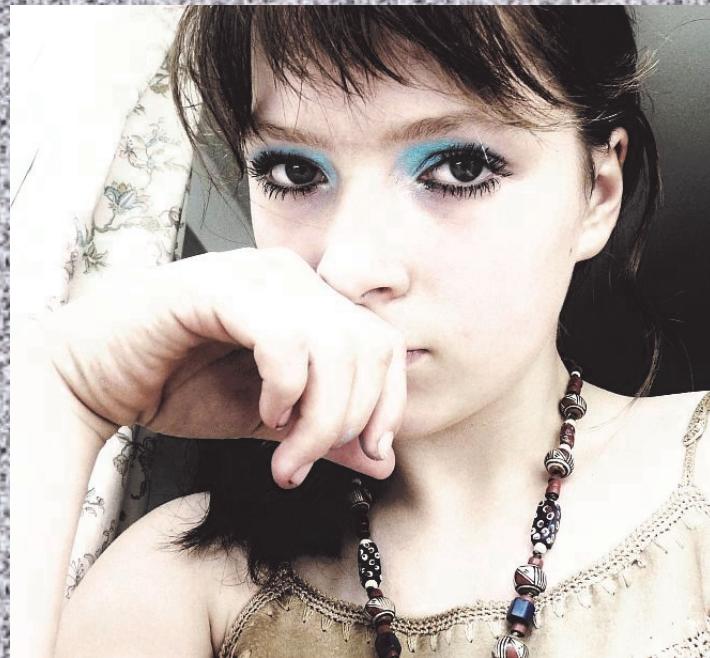
**DIogen pro culture magazine ...
a month for DIogen artist ...
and you ...**

Sabahudin Hadžilić, gl. i od. urednik magazina i Senad Nadarević

Eleanor-Leonne Bennett

